

Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia

TREBALL FI DE GRAU

INFORME FINAL

Quin impacte té el model pedagògic del centre educatiu en les formes de vinculació educativa de l'alumnat?

Grau de sociologia



**Universitat Autònoma
de Barcelona**

Alumna: Raquel Lluch Calvet (1530430)

Supervisora: Aina Tarabini

20/05/2022

ÍNDEX

1)	Introducció.....	p.3
2)	Marc teòric.....	p.4
3)	Operativització i Model anàlisi	p.8
4)	Metodologia.....	p.10
5)	Resultats.....	p.11
6)	Conclusions.....	p.16
7)	Referències bibliogràfiques.....	p.18
8)	Annex.....	p.20

1) INTRODUCCIÓ

L'educació com a eina essencial per combatre les desigualtats socials, com les derivades de la classe social (Bernstein,1985), ha estat el centre de molts debats durant els últims anys. Aquestes desigualtats poden reproduir-se i agreujar-se a través de l'escola per fets com la segregació escolar (Tarabini et al., 2015), donant lloc a diferents **desigualtats educatives**. Com a futura sociòloga i estudiant a distància de magisteri primària no vaig dubtar que volia contribuir a l'estudi d'aquestes desigualtats.

A fi d'acostar-se a l'anàlisi de les **desigualtats educatives** és essencial parlar de la **vinculació educativa** com a concepte multidimensional (Frederick et al.,2004) format per tres dimensions: la conductual, l'emocional i la cognitiva. Certs estudis com el de Tarabini et al. (2015) relacionen fets com l'abandonament escolar prematur en la falta de vinculació educativa. També hi ha molts estudis, com els de Bernstein (1985), que articulen el **model pedagògic** i la classe social per parlar de l'èxit i el fracàs escolar.

Per estudiar detalladament com es configura el model pedagògic és fonamental atendre les desigualtats educatives com a complexes i multidimensionals (Hayes et al.,2006). En aquesta línia, Tarabini (2021) argumenta que "(...) els centres educatius i els seus professionals estan travessats pels eixos de desigualtat social (...)" (p.18). Per això, esdevé fonamental incorporar la visió dels docents com a eix central de les pràctiques educatives (Ball, 1987).

Per tant, em proposo realitzar un estudi de cas centrat en un **triple objectiu**:

- Analitzar com es desplega el model pedagògic en el centre educatiu i els diferents principis pedagògics
- Estudiar l'efecte d'aquests principis sobre les pràctiques pedagògiques
- Estudiar l'efecte d'aquestes pràctiques sobre la vinculació educativa i com es manifesta en les seues tres dimensions

Partint dels objectius com a pregunta de recerca em plantejo:

- Quin impacte té el model pedagògic del centre educatiu en les formes de vinculació educativa de l'alumnat?

Soc conscient que aquesta pregunta inclou molt matisos i pot donar peu a molts altres interrogants, llavors considero important formular les següents **sub-preguntes**:

- Com el model pedagògic s'articula en diferents principis pedagògics? De quina manera el professorat argumenta la necessitat d'aquests principis?
- De quina manera aquest model i principis pedagògics es traslladen a pràctiques pedagògiques concretes a nivell d'aula? I què explica la seva diferència o similitud?
- Com s'expressen les formes de vinculació de l'alumnat en les seves diferents dimensions (cognitiva, conductual i emocional)? I com això es relaciona amb les distintes pràctiques pedagògiques?

2) MARC TEÒRIC

L'evidència empírica ens enriqueix amb recerques sobre les desigualtats educatives com les de Bernstein (1985) que analitza com els factors de classe regulen la institucionalització dels codis educatius i la seva transmissió. De tal forma que, no totes les formes de coneixement generen les mateixes oportunitats perquè l'escola pot reproduir desigualtats de classe. Per tant, l'autor mostra com la classe social a la que pertany un infant marca els seus primers contactes amb la comunicació i determina l'accés a uns codis o altres, existint un clar lligam entre els estils de vida i les formes de socialització i de parla.

En aquest línia, Bernstein (1985) exposa que hi ha pedagogies visibles i d'altres invisibles, les primeres són aquelles en que l'aprenentatge és més seqüenciat i hi ha un fort ritme d'adquisició dels sabers, és el docent qui selecciona els temes a exposar i hi ha normes i disciplines clares. Les pedagogies invisibles donen més importància a l'alumne en si mateix, centrant-se en els procediments i no només en els resultats ja que, es busca motivar a l'alumne/a i potenciar la seva creativitat. Per tant, com que el currículum aglutina el conjunt de codis i el conjunt de coneixements que de manera explícita o implícita es transmetrà a l'alumnat és important donar cabuda als dos tipus de pedagogies.

Fruit del currículum neix el model pedagògic pel qual es fa referència al conjunt de metodologies i instruments que adopta l'escola per planificar, organitzar i desenvolupar el procés d'ensenyament-aprenentatge de manera eficaç (Klimenko,2010). El model pedagògic ha d'estar dissenyat i executat seguint uns principis orientadors que es basen en la pedagogia com a ciència i art que guia l'alumnat en el binomi d'ensenyament-aprenentatge (Klimenko, 2010). Així doncs, els models pedagògics representen una retroalimentació constant entre

teoria i pràctica que garanteixen l'emergència de coherència entre el discurs pedagògic i la pràctica educativa (Klimenko, 2010).

El model pedagògic es desglossa en diferents principis, i en aquesta línia, la teoria constructivista de Piaget cobra sentit, ja que, com expliquen autors com Saldarriaga-Zambrano et al. (2016) serveix de base dels models pedagògics contemporanis perquè estudia com el és el mateix estudiant qui interpreta i reinterpreta el coneixement extern en base als seus esquemes mentals. Al ser un procés dinàmic i que depèn de l'alumne/a i el seu entorn es garanteix que hi hagi *aprenentatge significatiu*, entès com aquell coneixement construït per l'alumnat en base a les seves pròpies experiències, és a dir, la connexió dels nous coneixements amb els coneixements previs a fi de que l'alumnat pugui aplicar allò que aprèn a la quotidianitat de la seva vida. Al basar-se en la comprensió la seva durada és molt més amplia perquè els alumnes poden aplicar-ho a qualsevol context (és *generalitzable*). Aquesta idea va molt lligada a la personalització de l'aprenentatge de la que parla Coll (2015) quan es refereix a posar el focus en l'alumne com a persona activa amb capacitat de participar i desenvolupar el seu propi aprenentatge donant sentit al que aprèn, connectant l'aprenentatge de l'escola amb la vida dels aprenent i els escenaris de l'educació formal i informal. Personalitzar és molt més que individualitzar, és dirigir-nos a l'alumne/a com a ser únic i irrepetible proporcionant-li les eines necessàries per a potencia la seva llibertat, fent així de l'educació un fi en si mateixa (Garcia Hoz, 1993). Com afirma Domènech (2014) al connectar certs coneixements amb els nostres interessos augmenta *el gust per aprendre*. En aquesta línia, *l'educació lenta* de Domènech (2014) com a proposta basada en donar als aprenentatges i als aprenents el temps que necessiten cobra sentit. Amb aquesta iniciativa es busca anticipar la qualitat i la comprensió per davant de la rapidesa que només fa que els aprenentatges siguin més efímers.

Actualment ens trobem en un context postmodern i de globalització on les noves tecnologies tenen un gran impacte en la forma en la que aprenem i ens conformem com a persones. Llavors, s'ha de garantir que el coneixement arribi de forma transversal a tot l'alumnat per a que totes les identitats es formen i es reconeguin (Hayes et al.,2006).

Tarabini (2016) exposava que la innovació en termes de noves pedagogies ha de servir per avançar cap a una escola més igualitària. Per tant, no és només tenir les tecnologies a l'abast sinó saber fer-ne un bon ús com a eines imprescindibles per a una educació de qualitat (Domènech,2014), per tant, la innovació pedagògica esdevé fonamental (Generalitat Catalana,2017). Aquesta innovació és un instrument transformador que serveix per reestructurar i millorar el sistema educatiu, aquest treball de regeneració s'ha de construir junt a l'administració pública i la comunitat educativa a fi de que l'educació s'adapti a cada moment. En aquest sentit, es pot dir que com ja ho afirmava la Generalitat

Catalana (2017) innovar pot basar-se en modificar quelcom existent o planificar quelcom nou, de zero. Aquesta idea aplicada al model pedagògic es basa o bé en incorporar les noves tecnologies als models tradicionals creant així models mixtes o híbrids; o d'altra banda, en transformar els models pedagògics tradicionals en models íntegrament innovadors.

Els models pedagògics donen lloc a distintes pràctiques pedagògiques que a més d'incorporar el perfil social de l'alumnat, del que parla Bernstein (1985) i que continua Hoadley (2008) que aporta de manera molt constructiva una explicació sobre diferents marcs i contextos que poden facilitar un model pedagògic o un altre, també incorporen les identitats docents. Les relacions en el professorat, l'aplicació d'un model pedagògic i la distància o proximitat de l'alumnat a la cultura escolar són factors claus per explicar la relació entre model pedagògic i resultats acadèmics (Bernstein, 1985). A més, que l'escola prioritzi el codi elaborat i les pedagogies visibles genera manca de sentit per aquelles classe socials més baixes, per això com ho argumenta Tarabini (2021) l'escola ha d'acostar a l'alumnat a noves formes de coneixement. En aquest sentit, per Bernstein (1985) s'ha de visibilitzar els aspectes ocults del currículum i les formes invisibles de fer pedagogia, per aconseguir una escola on tothom tingui cabuda.

En referència a les investigacions sobre les identitats docents i la necessitat de reconèixer-les és fonamental la recerca de Hayes et al. (2006), els quals exposen que com les pedagogies han sortit de les aules s'ha de tenir més confiança en el professorat i situar-los en el centre de les pràctiques i polítiques educatives. Els docents són els qui han de guiar i acompanyar a l'alumnat per ensenyant-los a moure's dintre i fora de les aules.

De forma similar, Ball (1987) es centra en la importància d'incorporar la visió dels docents en els models educatius, com a actors individuals que són, que formen part i tenen una identitat pròpia amb creences i experiències que els doten d'una perspectiva concreta. Tal com ho exposa l'autor: "La política escolar oficial queda abierta a la "interpretación" (...) Puede darse a los profesores considerable libertad para que apliquen su propia "visión" de la educación (...)" (Ball, 1987, p.12).

De fet, la interpretació docent dels contextos és clau per adaptar-se i acostar-se a la realitat i necessitats alumnats. D'altra banda, Ball (1987) exposa que en l'escola actual s'ha reinterpretat i adaptat a la nostra realitat convertint-se en una escola activa.

En la mateixa per entendre la importància dels docents i del centre educatiu és molt rellevant la investigació de Tarabini et al. (2015) sobre l'abandonament escolar prematur en funció de la falta de vinculació a l'escola. En aquest sentit,

l'estudi de desigualtats educatives va directament vinculat a les relacions de poder (Tarabini, 2021) i a la classe social (Bernstein, 1985).

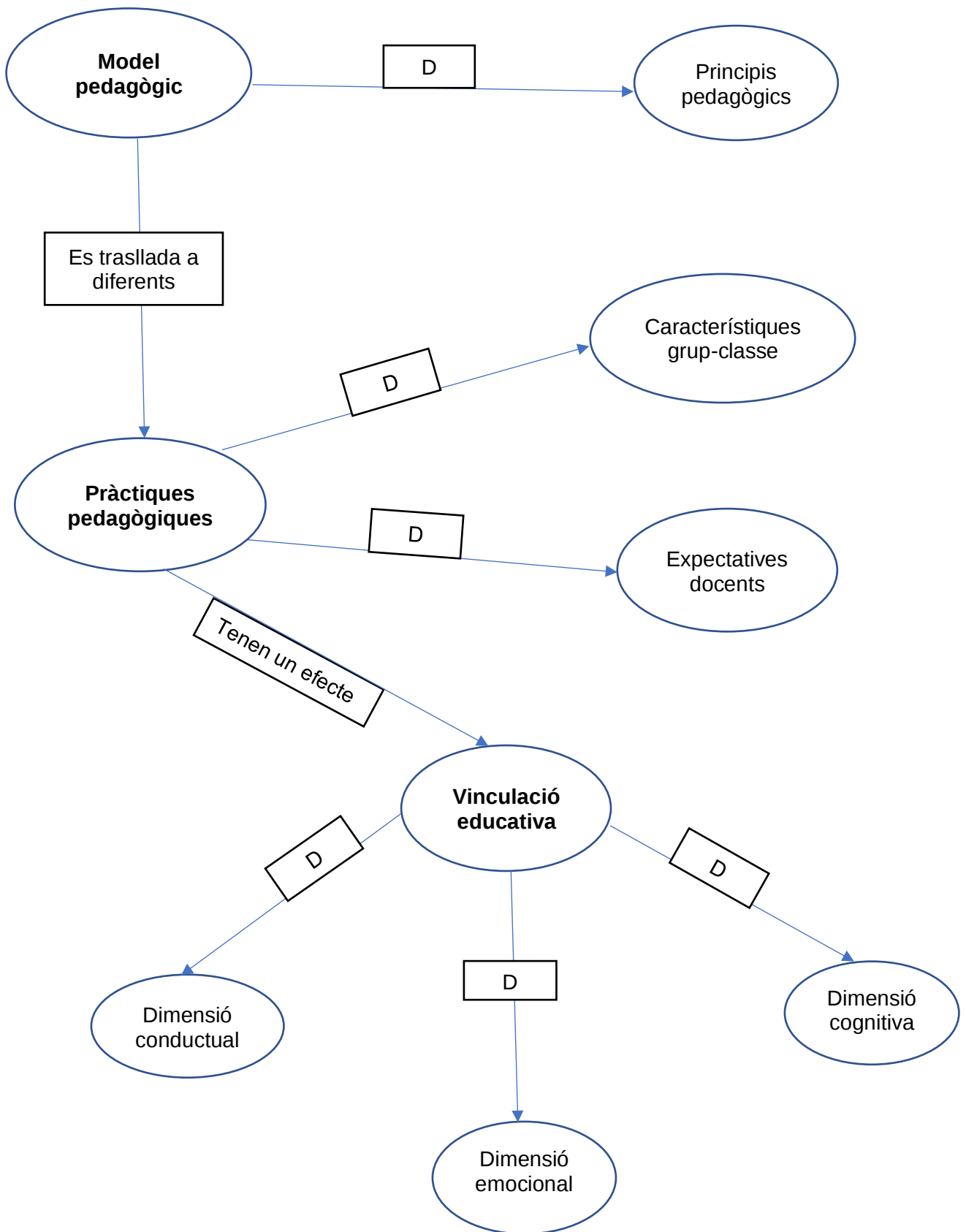
Per a Tarabini (2021) hi ha tres mecanismes que expliquen grans diferències entre alumnes amb èxit i fracàs educatiu, aquests tres són: les pràctiques pedagògiques, el currículum i les creences professorat. Totes les pràctiques pedagògiques impliquen cert grau de desigualtat social, i cap pràctica és per si mateixa millor que un altra. Hi ha formes de poder i control social en cada societat que determinen les formes de producció i distribució del coneixement social, la manca de reconeixement dels marcs culturals dels grups socials més desavantatjats és un dels factors claus en la configuració de currículums. Per això, i seguint la línia de Bernstein (1985) s'ha d'incorporar la dimensió de reconeixement i representació de tots els grups i no només dels més privilegiats com ho és la classe mitjana.

Finalment, en referència a la a les creences del professorat partint de Rist (1991) la construcció de l'alumne ideal no és neutra, de tal forma, que els discursos docents es solen construir de forma aïllada als contextos socials atenent la intel·ligència com a factor objectiu i innat. Les expectatives que transmeten aquests discursos tenen una repercussió directa sobre l'autoestima i l'actitud alumnat. És per això, que tornant a les es pràctiques docents aquestes no poden obviar que hi ha relacions de poders existents.

Un altre concepte clau per a la recerca educativa és el de vinculació educativa desenvolupat per Frederick et al. (2004) que el definiren com a concepte multidimensional en base a tres dimensions: la conductual, l'emocional i la cognitiva. Respecte a la primera dimensió Fredrick et al. (2004) argumenten que podria hi haure tres possibles vies per a definir-ho, una primera vinculada a l'acceptació i compliment dels estàndards escolars establerts per part de l'alumnat, una segona via seria la implicació dels estudiants en el procés d'ensenyament i en les tasques escolars així com comportaments com l'atenció en l'aula i l'esforç acadèmic; una tercera via per definir aquesta dimensió és estudiar el grau d'implicació estudiantil en aspectes com l'organització estudiantil en àmbits com exercir de representant de la classe o realitzar esports. D'altra banda, en referència a la dimensió emocional Frederick et al. (2004) ho vinculen a la relació de l'alumnat en la resta d'alumnes, amb el professorat i amb el centre educatiu. Finalment, la dimensió cognitiva basada en l'auto-regulació i l'adopció de tècniques i estratègies que ens ajuden a regular-nos i a adoptar una actitud flexible i positiva davant la resolució de problemes i la realització de tasques acadèmiques. Analitzar de manera conjunta aquestes dimensions és essencial per dotar l'anàlisi d'una mirada global que ajudi a estudiar factors diversos com el rendiment acadèmic dels alumns o el seu sentiment de pertinença a l'escola així com ho exposen Tarabini et al. (2015).

3) OPERATIVITZACIÓ I MODEL ANÀLISI

CONCEPTES	DIMENSIONS	INDICADORS
Model pedagògic	Principis pedagògics	○ Aprenentatge significatiu ○ Vincle emocional i identitat col·lectiva ○ Reconeixement diferents identitats ○ Integració coneixements i entorn
Pràctiques pedagògiques	Característiques grup-classe	○ Edat (cicle educatiu) ○ Perfil social alumnat ○ Lloc d'origen
	Expectatives docents	○ Interpretació docent del currículum ○ Relacions docent/alumnat ○ Experiència docent
	Conductual	○ Comportament ○ Implicació en activitats acadèmiques i no acadèmiques ○ Preparació tasques acadèmiques ○ Realització tasques acadèmiques
Vinculació educativa	Emocional	○ Vincles amb el professorat ○ Confiança en el professorat ○ Opinió dels docents i del centre ○ Percepció del suport dels docents ○ Sentiment de pertinença al centre
	Cognitiva	○ Auto-regulació comportament ○ Estratègies aprenentatge ○ Metacognició ○ Auto-percepció ○ Motivació per aprendre



¹ D: Dimensió del concepte

4) METODOLOGIA

A fi de donar resposta a les preguntes, l'estudi serà de metodologia qualitativa, concretament realitzaré un estudi de cas d'una escola seleccionada pel seu model de metodologia mixta.

L'escola que estudio, Conde, és una escola de primària situada a Benicarló, una ciutat costera petita. El centre es caracteritza per l'heterogeneïtat de perfils d'alumnat tant a nivell socioeconòmic com ètnic. He triat aquesta escola perquè el seu model pedagògic és híbrid i es troba en un moment de desenvolupament on s'estan facilitant recursos digitals als docents perquè facin ús de les noves tecnologies. En infantil es treballa per projectes i en primària s'està desenvolupant aquesta hibridització que combina eines tradicionals, com classes on el docent és el focus del saber i el transmet a l'alumnat emprant llibres i avaluant-ho a través d'exàmens, amb metodologies actives on els infants són el centre i es busca que l'aprenentatge sigui significatiu. En primària és quan es comencen a introduir coneixements que seran essencials per al desenvolupament de la vida dels infants com ho són les matemàtiques. Aquests coneixements es poden transmetre de formes molt diferents segons el tipus de metodologies utilitzades, i trobar la forma de que els infants ho aprenguin de forma duradora (Coll,2015) és fonamental, tal com ho he exposat en el marc teòric. Per tant, les noves tecnologies en aquesta escola s'empren com a eines que donen noves oportunitats d'ensenyar a l'alumnat (Domènech,2013). A més, al haver estat fruit de canvis i innovacions en l'etapa primària, estudiar aquest centre és molt rellevant per valorar com els diferents models i les formes d'aplicar-los incideixen (o no) sobre la vinculació educativa. I fins i tot per veure si això es deu a la diferència entre unes metodologies i altres (o no).

D'altra banda, jo he sigut alumna d'aquest centre i per tant, alhora de concertar entrevistes tenia un accés més fàcil. A més, tinc molta devoció cap al centre i gran curiositat sobre el seu funcionament, donat que quan jo estudiava el model pedagògic era purament tradicional.

Per desenvolupar l'estudi de cas he realitzat quatre entrevistes d'uns quaranta-cinc minuts cadascuna a dos professors de primària, una altra al director del centre i professor d'anglès en primària i una altra a la cap d'estudis del centre i professora de primària i infantil. Per posar-me en contacte i obtindré informació sobre el centre vaig parlar amb la secretària del mateix la qual és també professora. Les entrevistes són a perfils distints que en base a la seva formació, experiència i posició dintre de l'escola poden tindre diferents perspectives sobre el model pedagògic i la vinculació educativa. El guió de les entrevistes és

d'elaboració pròpia², redactat en base a les referències teòriques mencionades i als objectius proposats.

5) RESULTATS

De l'anàlisi de les entrevistes, la informació recopilada per al marc teòric, i el model d'anàlisi elaborat s'extrauen els següents resultats:

MODEL PEDAGÒGIC

El model pedagògic del centre és híbrid, en paraules del personal es defineix per: "(...) flexibilitat dins de la teva classe per poder utilitzar altres metodologies o unes altres(...). Apart és un cole que últimament està fent molta inversió en lo que és la part tecnològica que és el que hi ha avui en dia carrer." (Mestra 1)

De fet, la mateixa cap d'estudis afirma que es tracta d'una "escola viva" on les noves tecnologies ajuden molt a motivar als infants. En aquest sentit Ball (1987) ja exposava com l'escola es modifica per adaptar-se a la realitat esdevenint una escola activa.

D'altra banda, el director del centre, i també mestre d'anglès en primària, descriu el model pedagògic de l'escola com quelcom necessari per a la societat globalitzada en què ens trobem: "És un model híbrid, és una cosa mixta. Des de fa molts anys l'escola va començar a treballar per projectes en infantil (...) i això no es que s'intensifiqui en el temps sinó que a mesura que muntés de curs hi ha menys projectes o racons, però apareixen altres coses més tradicionals com la memòria (...)" (Mestre i director del centre). Al final aquesta és una forma d'anar combinant les metodologies sense prioritzar només unes o unes altres, per potenciar totes les qualitats i competències dels infants, i també poder acostar als infants que no disposen de les noves tecnologies a la llar a noves formes de coneixement (Tarabini, 2021), abordant així la composició social del grup-classe com a eix que genera diferenciació entre l'alumnat (Bernstein, 1985).

Aquest model no neix per casualitat sinó per l'agregació d'idees i experiències compartides del professorat i l'equip directiu que estan en constant formació per adequar-se i preparar-se per al nou context: "(...) tot el personal ens formem constantment, fins i tot aquells que estan a punt de jubilar-se (...)" (Mestre 2). A més, les noves lleis que van sortint tenen un efecte directe sobre el model pedagògic i les demandes que ha d'incorporar i s'han de reflectir en la pràctica (Klimenko, 2010).

Els entrevistats destaquen molt la importància de diversos principis compartits que es reflecteixen en les seves pràctiques com a docents. Principalment,

² Es pot veure en l'annex

sostenen que la identitat col·lectiva del centre és l'eix vertebrador dels seus principis: "Nosaltres som l'escola Conde però no pel nostre model pedagògic sinó perquè és la nostra identitat, va més enllà, és la nostra forma (...) Quan arribes a una escola tens la teva forma de treballar però a banda tens la identitat (...)” (Mestre 2) Aquesta mateixa identitat es transmet a l'alumnat potenciant els vincles emocional, tal com ho exposaré en l'apartat de vinculació educativa.

També ressalten la importància d'incorporar els coneixements nous als previs per a que siguin duradors i es pugui personalitzar l'aprenentatge (Coll, 2015): “Bàsicament la idea és ensenyar a l'alumnat a aprendre jugant (...) associen el que aprenen a quelcom útil que els serveixi a llarg termini, i sobretot per a que estiguin motivats (...)” (Mestre 2) Aquest aprenentatge significatiu ajuda a motivar a l'alumnat de forma explícita o implícita, i junt a una renovació del currículum serveix per a transformar l'escola i acostar-nos a l'alumnat (Ball, 1987).

Tal com ho afirmen les persones entrevistades aquest aprenentatge significatiu va immediatament lligat a l'entorn de l'alumnat que conforma la identitat tan diversa d'aquesta escola: “(...) és una escola amb molta diversitat hi ha molta immigració (...) ens enriqueix perquè aquesta diversitat fa que puguem treballar molts aspectes com el respecte o la inclusió.” (Mestra i cap d'estudis) Per tant, per tal de garantir que es produeix aquest aprenentatge esdevé essencial: el reconeixement de les diferents identitats, i la integració dels coneixements amb l'entorn, això en l'escola es té molt en compte i es celebren celebracions diverses com la festa de la diversitat i es fomenta el treball en grup, per projectes, la cooperació amb les famílies... De fet, el personal docent veu fonamental que hi hagi coordinació amb les famílies per al bon desenvolupament acadèmic i personal de l'alumnat.

PRÀCTIQUES PEDAGÒGIQUES

Al llarg de les entrevistes m'he adonat com els docents i equip directiu destaquen que no és tant la teoria sinó la pràctica. És a dir, el model pedagògic els dona la base d'on estan i on han d'arribar, i el centre els proporciona els instruments que poden emprar, però, són els docents els qui decideixen com utilitzar-los. Per tant, com ho argumenta Domènech (2013) les noves tecnologies esdevenen instruments que possibiliten noves formes d'ensenyar a l'alumnat, i és molt important saber fer un ús de qualitat per traure'ls el màxim partit (Domènech,2014). En paraules del director:

- “Jo com a docent busco ensenyar al meu alumnat a arribar a x llocs en base als coneixements, que adquireixen i a les destreses que potencio, la meua forma de fer-ho té una incidència en ells/es (...) si no innovem i ens adaptem acabem perdent l'interès de l'alumnat.”

En aquesta línia cobren valor les investigacions de Ball (1987) que defensen incloure les perspectives docents, ja que aquests són actors individuals que formen part i tenen una identitat forjada en base a les seves experiències. Cada docent doncs, en la seva aula emprà unes metodologies i uns instruments més afins a les seves creences en funció del seu grup-classe i de les expectatives que es té d'aquest i poden derivar en diferents formes d'etiquetatge (Rist, 1991).

Totes aquestes idees queden plasmades en les entrevistes quan els preguntes en què es basen per preparar les classes i afirmen:

- “Jo sempre en la meua experiència docent i en les característiques de l'alumnat.” (Mestra 1)
- “L'escola és una escola viva i això ho tens que tindre clar, i segons el que veus que va passant en la teua classe ho vas adaptant. Passa el mateix en la programació que en tot. Encara que el model pedagògic et done les bases tu adaptes les teves pràctiques al grup-classe.” (Mestra i cap d'estudis)
- El món en general ha canviat moltíssim i per tant, també la teua forma de veure'l i d'ensenyar (...) el model té unes bases tu tens l'experiència i et tens que anar adaptant i més al final amb la globalització i la nova situació actual on tots som ciutadans del món (...) (Mestre i director del centre)

Aquestes només són algunes de les respostes, tot i això, és molt important remarcar que el professorat considera que per acostar-se al màxim a les necessitats de l'alumnat és fonamental respectar els seus diferents ritmes d'adquisició, per això quelcom molt útil són les programacions multi-nivells:

- “(...) el nou concepte que ha aparegut de les programacions multi-nivells ha aparegut precisament perquè cada alumne/a té unes característiques diferents, diferents ritmes d'aprenentatge, ve d'una casa diferent... Llavors t'has d'anar adaptant, les tecnologies et permeten fer activitats més dinàmiques (...)” (Mestre 2)

VINCULACIÓ EDUCATIVA

Després de realitzar les entrevistes i analitzar-les he pogut observar com la vinculació educativa i les seves tres dimensions, partint de la dimensió multidimensional de Frederick et la. (2004), depenen principalment de les pràctiques docents, tot i que l'efecte d'aquestes no és el mateix sobre cada dimensió.

Quan a les persones entrevistades se'ls pregunta pel significat de la vinculació educativa la resposta és unànime: és la identitat de l'escola i l'adhesió que aquesta genera.

- “Per a mi és principalment la identitat del centre, el sentiment de pertinença a l'escola.” (Mestre 2)

Respecte a la **dimensió conductual** l'anàlisi detallat d'aquesta mostra com el personal declara que les seves pràctiques arribin fins a cert punt, llavors, sense un recolzament a la llar esdevé impossible ajudar a certs infants:

- “Jo penso que hi ha moltes coses que venen de casa, tu pots fer meravelles i ser la millor mestra del món però, si a casa no hi ha recolzament (...) no serveix de res.” (Mestra 1)

Quan un infant es comporta negativament de forma continuada i sense tenir cap necessitat educativa específica (NEE) difícilment progressarà adequadament: “Normalment els infants que es comporten malament encara que tinguin moltes capacitats no aconsegueixen traure bons resultats (...)” (Mestre 2)

Com que és una escola innovadora i que vetlla pel respecte entre infants es creen a principi de curs pautes de comportament basades en el consens del grup-classe, així el mateix grup pot veure quan algun membre es desvia de l'estàndard acordat:

- “(...) al ser un pacte entre tots els companys els mateixos companys ajuden a reconduir. (Mestra i cap d'estudis)

Pel que fa a la **dimensió emotiva** els docents esdevenen el centre de les pràctiques educatives (Hayes et al., 2006) per tant, els vincles que generen amb l'alumnat són fonamentals per generar sentiment de pertinença al centre i garantir l'èxit educatiu:

- “ (...) Passes per moltes coses que mai havies pensat, perquè a l'escola no només ensenyas als infants, si fa falta que balles, que te disfresses, ho fas tot (...)” (Mestre i director del centre)

De fet, a l'escola es generen vincles molt més forts que a l'institut perquè veus a les mateixes persones, docents i alumnat, més temps i per tant la confiança és diferent. Tot i això, la COVID-19 ha imposat moltes limitacions reduint els contactes físics, les expressions facials i tantes formes de generar vincles: “Al meu grup començo ara a poder abraçar-los, tocar-los... Estos anys de pandèmia han produït molta pèrdua de sentit.” (Mestra 1)

Un fet molt rellevant d'aquesta dimensió és que els docents destaquen que molts cops l'alumnat que es comporta pitjor i al que li donen més tocs d'atenció és a la llarga en el que generen vincles emocionals més forts, perquè encara que en

eixe moment la seva pràctica docent no tingui un efecte palpable a la llarga l'alumnat és conscient de que només volien el millor per a ell o ella.

Finalment, atenent la **dimensió cognitiva** tant docents com equip directiu defensen formes d'avaluar en positiu als infants i anar més enllà de la nota, valorant altres aspectes dels infants com la seva evolució. En aquesta dimensió consideren que les seves pràctiques són fonamentals per ajudar a formar a l'alumnat en valors i ajudar-los a arribar on es proposen. Tot i que assenyalen que indicadors d'aquesta dimensió com l'auto-regulació no es poden comprovar ni molt menys assolir fins a determinada edat. Per tant, com a docents sostenen que el que han de fer és traure el millor de cada infant i intentar ajudar-lo sempre en tot el possible:

- “Tota la gent ha de passar per l'escola, has de fer que la seva estància aquí sigui el més agradable i profitosa possible (...)” (**Mestre 2**)

Per acabar, un indicador molt rellevant d'aquesta dimensió i de l'emocional és la interiorització d'un rol segons l'auto-percepció i la percepció del suport docent. Aquest fet té uns efectes en la dimensió conductual en tant a la implicació en les tasques acadèmiques, i d'altra banda en la motivació per aprendre (dimensió cognitiva). Així ho argumenta la mateixa cap d'estudis: “Moltes vegades els grups es barregen i s'ha d'anar molt en compte en etiquetar als infants perquè si tu a un nen/a ja li etiquetes com al “roïn de la classe” acaben adaptant eixe rol perquè ho interioritzen així i és molt difícil trencar-ho.”

En aquesta línia s'ha de posar el focus en Rist (1991) i la seva teoria de l'etiquetatge, destacant la importància de vigilar les expectatives que es depositen sobre l'alumnat per part dels docents. Partint d'aquesta idea en l'escola neix la importància de passar als infants sociogrames a l'inici de curs per saber quin paper senten que estan exercint els infants encara que sigui de forma inconscient.

6) CONCLUSIONS

A partir dels resultats extrets de l'anàlisi de les entrevistes i atenent les referències teòriques, se'n deriven principalment tres conclusions.

La primera és que del model pedagògic es desplega en una sèrie de principis que són comuns per a tots els docents del centre i es basen principalment en la identitat col·lectiva i els vincles generats amb l'alumnat, i entre el mateix personal docent; però, també depenen d'altres valors com l'aprenentatge significatiu que alhora busca integrar els coneixements amb l'entorn. En referència a aquesta darrera idea adaptar-se a l'entorn, a les noves demandes socials i a la societat canviant esdevé fonamental per a l'escola, i per això potencien aquest ús de les noves tecnologies desenvolupant un model híbrid.

La segona és que la forma en què els docents apliquen aquests principis, és a dir, les pràctiques educatives que els docents duen a terme en les seves aules tenen un efecte directe en la vinculació educativa de l'alumnat de primària.

Amb la globalització augmenta diversitat en les aules, i es reclamen pràctiques pedagògiques que s'adeqüin aquest context. Per tant, el reconeixement d'aquestes diferents identitats s'ha d'adoptar com a un principi comú per a tot el personal docent que ha de quedar reflectit en pràctiques educatives concretes. Per això, tal com ho argumenten Hayes et al. (2006) és molt important que els docents transmeten els coneixements de forma transversal, vetllant pel reconeixement de totes les identitats, i guiant l'alumnat en el procés d'ensenyament-aprenentatge. En aquest sentit, tal com ho argumentava Tarabini (2021) totes les pràctiques pedagògiques impliquen cert grau de desigualtat social, ja que, les formes de poder i control social de cada societat són intrínseques a la generació i distribució del coneixement. Per tant, els docents han d'intentar adaptar-se a totes les necessitats del seu grup-aula, atenent la composició social de l'alumnat com a factor clau (Bernstein,1985) i buscant atendre totes les necessitats del grup i arribar a tothom de la mateixa manera.

Al final tal com ho descrivia el personal docent i l'equip directiu, en aquesta escola busquen formar a persones amb èxit personal més enllà de l'educatiu, concebant l'alumnat com arbres que van creixent i han de saber reconduir-se quan van cap al costat que no toca o quan quelcom no surt com esperaven. En aquest sentit l'auto-regulació juga un paper clau.

Finalment, com a tercera i última conclusió l'efecte vers les dimensions de la vinculació educativa varia. En concret, la dimensió emocional és la principal afectada per les pràctiques docents donat que segons les metodologies que els docents empen generen uns vincles o uns altres amb l'alumnat. Al mateix temps aquestes pràctiques tenen un impacte en la dimensió cognitiva, ja que si

l'alumnat es sent motivat i milloren les seves estratègies d'aprenentatge, i això facilita als docents la seva feina. A més, l'alumnat es fa responsable del seu propi procés d'aprenentatge (*metacognició*) sent conscient de les seves aptituds i habilitats, i podent assolir millor els sabers i competències.

Quan el grup-classe té vincles forts amb els docents i confiança, la percepció de l'escola i de si mateixes millora, alhora que el sentiment de pertinença a l'escola. Per tant, es pot afirmar que hi ha una clara relació entre la dimensió emocional i la cognitiva i l'efecte de les pràctiques pedagògiques sobre aquestes. En aquesta línia, és essencial que els docents no traslladen les seves expectatives al grup per a que no interioritzen certs rols que els generen inseguretats, una mala percepció de si mateixes o desconfiança cap a la figura del docent.

No obstant això, respecte a la dimensió conductual les persones entrevistades afirmen que aquesta depèn molt més de factors externs com la família. Llavors, consideren que des de l'escola només es poden crear pautes de comportament consensuades amb el grup-classe per tal de donar veu a l'alumnat i fer-li participar. D'altra banda, els docents busquen reconduir a l'alumnat que es desvia dels estàndards de comportament, tot i que afirmen que només poden fer-ho fins a cert punt.

7) REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

Ball, S.J. (1987). *La micropolítica de la escuela. Hacia una teoría de la organización escolar*. Madrid: Paidós. Miguez, N. (trad.). Universidad de Barcelona. Recuperat de:

http://www.terras.edu.ar/biblioteca/1/CRRM_Ball_Unidad4.pdf

Bernstein, B. (1985). Clases sociales y pedagogías: visibles e invisibles. Universidad Pedagógica Nacional, 15. Díaz, M. (trad.) de *Clas, Codes and Control* Vol 3.

Coll, C. (2015). La personalització de l'aprenentatge escolar: un repte indefugible. Dins J. M. Vilalta (dir.), *Reptes de l'educació a Catalunya. Anuari 2015*. (pp.43.104).

Anuari 2015. Fundació Bonfill. Recuperat de:

https://fundaciobonfill.cat/uploads/docs/5/1/j/3/p/c/n/4/h/personalitzacio_anuari2015cap1.pdf

Generalitat de Catalunya: Departament d'Ensenyament. (2017). Marc de la innovació pedagògica a Catalunya. Recuperat de: http://tiab-badalona.cat/wp-content/uploads/2018/12/marc_dinnovacio_pedagogica.pdf

Domènech-Francesch, J. (2013). Perquè cal treballar el gust per aprendre. *Guix*, 396-397, 12-18.

Domènech-Francesch, J. (2014). Entrevista a Joan Domènech. *Educaweb*. Recuperat de; <https://www.educaweb.cat/noticia/2014/01/27/entrevista-joan-domenech-monografic-educacio-lenta-7999/>

Escontrela, R. i Stojanovic, Lily. (2004). La integració de las TIC en la educación: Apuntes para un modelo pedagógico pertinente. *Revista en Pedagogía*, 25 (74). Recuperat de: http://ve.scielo.org/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S0798-97922004000300006

Fredericks, J., Blumnefeld, P. i Paris, A. (2004). School Engagement: Potential of the Concept, State of the Evidence. *Review of Educational Research*, 74(1), 59-109. Recuperat de:

https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKewjw0qKky6X2AhUe_rslHfu6D2MQFnoECAMQAQ&url=https%3A%2F%2Fjournals.sagepub.com%2Fdoi%2F10.3102%2F00346543074001059&usq=AOvVaw24xFbKr5XGh-SJjB-RL6FM

Garcia Hoz, V. (1993). *Introducción general a una pedagogía de la persona*. Madrid: Rialp.

Hayes, D., Mills, M., Christie, P. i Lingard, B. (2006). *Teachers and Schooling: Productive Pedagogies, assessment and performance making a difference*. Australia: Allen and Uwin.

Hoadley, U. (2008). Social class and pedagogy: A model for the investigation of pedagogic variation. *British Journal of Sociology of Education*, 29(1), 63-78. Recuperat de: <http://dx.doi.org/10.1080/01425690701742861>

Klimenko, O. (2010). Reflexiones sobre el modelo pedagógico como un marco orientador para las prácticas de enseñanza. *Pensando Psicología*, 6(11), 103-120. Recuperat de: <https://revistas.ucc.edu.co/index.php/pe/article/view/371/375>

Ray, C.R. (1991). Sobre la comprensión del proceso de escolarización: aportaciones de la teoría del etiquetado. *Educació i Societat*, 9, 179-191.

Saldarriaga, P.J., Bravo, G i Llor, M.R. (2016). La teoría constructivista de Jean Piaget y su significación para la pedagogía contemporánea. *Dominio de las Ciencias*, 2 (núm.esp.), 127-137. Recuperat de: <https://dialnet.unirioja.es/descarga/articulo/5802932.pdf>

Tarabini, A., Curran, M., Montes, A. i Parcerisa, L. (2015). La vinculación escolar como antídoto del abandono escolar prematuro: explorando el papel del habitus institucional. *Revista de currículum i formació del professorat*, 19 (3). Recuperat de: <https://revistaseug.ugr.es/index.php/profesorado/article/view/18875/18369>

Tarabini, A. (4 de maig del 2016). Les omissions de la innovació educativa: on queden les desigualtats?. *El diari de l'educació*. Recuperat de: <https://diarieducacio.cat/les-omissions-de-la-innovacio-educativa-on-queden-les-desigualtats/>

Tarabini, A. (2021). Abordant la desigualtat educativa: el rol de la pedagogia, el currículum i les creences docents. Dins Amer Fernández, J. (dir.), *Anuari de l'educació de les illes Balears 2021*. (pp.16-31). Recuperat de: https://dpde.uib.cat/digitalAssets/656/656158_anuari-educacia-2021-bv.pdf

8) ANNEX

GUIÓ ENTREVISTA

Introducció: Bon dia/tarda soc Raquel estudiant de quart curs de sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Com a treball de final de grau estic elaborant un estudi sobre ***quin impacte té el model pedagògic del centre educatiu en les formes de vinculació educativa de l'alumnat?***

Cada entrevista està prevista per ser realitzada en un període d'uns 45 minuts i es gravarà la veu per poder utilitzar-la amb fins acadèmics.

Presentació blocs: L'entrevista consta de cinc blocs diferents el primer és una introducció, després hi ha un bloc centrat en el **model pedagògic** del centre entès com el conjunt de principis orientadors basats que adopta l'escola per desenvolupar de manera eficaç el procés d'ensenyament-aprenentatge (Klimenko, 2010).

I els altres blocs es basen en la vinculació educativa, i les seves dimensions. Considerant la **vinculació educativa** un concepte multidimensional (Frederick et al., 2004) que es basa en tres dimensions: la **conductual**, l'**emocional** i la **cognitiva**. Si ni ho ha cap pregunta podem començar.

BLOC 0: Introductori

- Per què vas decidir dedicar-te a l'educació?
- Quina ha estat la teva trajectòria laboral?
- Com descriuries les característiques generals del centre?

BLOC 1: Pedagogia centre

- Com definiries el model pedagògic del centre? Quins punts forts i febles hi detectes?
- Apliques el model pedagògic del centre? Per què?
- Fins a quin punt diries que la pedagogia del centre ha incidit en la forma en la que conceps l'educació? Ha modificat les teves metodologies?
- El tipus de metodologies que utilitzes té a veure amb la teva formació? O més bé amb les característiques de l'alumnat?

BLOC 2: Pedagogia i vinculació educativa

- Des de la teva experiència docent com perceps la vinculació educativa?
- Partint dels principis que caracteritzen les teves formes d'ensenyament com conceps el model pedagògic del centre?
- Quin efecte creus que té el model pedagògic en les formes de vinculació educativa? Per què aquest efecte i no un altre?

BLOC 3: Vinculació educativa (comportament)

- Com el model pedagògic influencia el comportament de l'alumnat?
- Creus que els diferents tipus d'activitats pedagògiques utilitzades influeixen el comportament de l'alumnat? Com?
- Què vol dir un bon i mal comportament? Depèn de la implicació en activitats acadèmiques i no acadèmiques?
- Com s'expressa el comportament? Ho veus en la realització i/o preparació de les tasques?
- Quin és el comportament del teu alumnat? Consideres que la teva acció pedagògica contribueix a que els alumnes tinguin un comportament determinat?
- Penses que el comportament dels infants només s'explica per causes externes com la família o se li poden atribuir causes internes?
- Pot el comportament dels infants indicar-nos si aquests es senten part de l'escola?

BLOC 4: Vinculació educativa (emotiva)

- Quins vincles consideres que tens amb el teu alumnat? Com s'expressa? Fins a quin punt les activitats pedagògiques que realitzes el reforcen o no?
- Creus que l'alumnat confia amb tu? Quina percepció consideres que té l'alumnat sobre el suport docent?
- Com és l'ambient en general a l'aula i quin impacte creus que té?
- Com apliques els teus principis a l'assignatura i quines implicacions té sobre les emocions de l'alumnat?

- Creus rellevant conèixer l'opinió de l'alumnat sobre el centre i sobre els docents? Per què?
- Com creus que es pot generar en l'alumnat el sentiment de pertinença al centre?

BLOC 5: Vinculació educativa (cognitiu)

- Com descriuries els procés d'aprenentatge del teu alumnat?
- Quina diries que és la relació entre el model pedagògic i la forma en què l'alumnat adquireix els coneixements?
- Què diries què és l'auto-regulació? Quina importància li associes per a l'educació o per la desenvolupament de les teves activitats docents? Creus que és útil per a l'èxit educatiu de l'alumnat?
- Quin efecte creus que té el model pedagògic sobre la motivació per aprendre dels infants?
- Creus que la teva forma d'ensenyar té un efecte directe sobre la motivació per aprendre de l'alumnat? Per què?
- Quina visió creus que tenen els infants de sí mateixos? Creus que el model pedagògic té alguna cosa a veure?

COMIADAMENT: Ja arribem a la fi de l'entrevista només em queda agrair-te la teva participació i implicació, estic segura que tot el que has aportat em serà molt útil de cara al meu TFG.

Si en algun moment vols saber-hi com avança fes-m'ho saber i t'enviaria el material corresponent. De nou gràcies i que tingues molt bon dia.

TRANSCRIPCIÓ DE LES ENTREVISTES

■ Entrevista a una mestra interina de primària (tutora de quart de primària)

(primer minut) R: Bona tarde soc Raquel estudiant de quart curs de sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona. Com a treball de final de grau estic elaborant un estudi sobre *quin és l'impacte del model pedagògic del centre educatiu en les formes de vinculació de l'alumnat?*

Cada entrevista està prevista per ser realitzada en un període d'uns 45 minuts i es gravarà la veu per poder-la utilitzar amb fins acadèmics.

L'entrevista consta de cinc blocs diferents el primer és una introducció *eh*, després tenim un bloc centrat en el **model pedagògic** del centre i després els altres blocs es basen en la **vinculació** educativa i en les seves dimensions. Com a vinculació educativa em baso en un model multidimensional i les tres dimensions en les que em centro són la **conductual**, l'**emocional** i la **cognitiva**. Llavors, doncs podem començar.

(00:59) Mestra: Vale.

(01:00) R: Bloc 0, Introducció. Per què vas dedicar-te a l'educació?

(01:02) Mestra 1: Perquè és algo que sempre me va llamar l'atenció, des de xicoteta sempre me va agradar i per imitació imitava a la mestra i davant de les nines i tot això, i apart pues perquè m'agraden els nenes, al ser de primària m'agraden els nens i tampoc me vaig plantejar una altra cosa.

(01:24) R: Molt bé, i la teva trajectòria laboral quina ha estat? Sempre has sigut mestra llavors?

(01:26) Mestra 1: Sempre vaig ser mestra, vull dir quan eren els estius bueno en un principi me vaig treure el títol de socorrista per treballar a l'estiu però, sempre que vaig poder me vaig col·locar dins de campus, dins de guarderies que fien escoles d'estiu i coses així per estar vinculada amb xiquets. I després j vaig començar a treballar en magisteri i no he parat.

(01:47) R: Perfecte, i com descriuries les característiques general del centre on estàs treballant?

(01:52) Mestra 1: A vore, a nivell pedagògic estic en un centre molt osiga treballe en llibres però al ser una escola pública dins de cada aula tu també tens la teva llibertat de càtedra, entones no, jo he treballat tant en privat com en públic i si que al privat t'exigeixen més per on tens que anar, i aquí dins de que te regisques a les normes del centre pots tenir una mica de flexibilitat dins de la teva classe

per poder utilitzar altres metodologies o unes altres activitats que dins del cole no donen. Apart és un cole que últimament està fent molta inversió en lo que és la part tecnològica que és el que hi ha avui en dia carrer.

(02:45) R: Vale, pues és súper interessant esta parte. Osiga s'està fent un model més cap a que siga híbrid podríem dir, no?

(02:51) Mestra 1: Si.

(02:52) R: Vale, perfecte. Pues ara anem a centrar-nos més en el model pedagògic del centre, tu ja m'has definit molt bé el model pedagògic del centre aixina que esta pregunta l'obviem però, jo si que te voldria preguntar quins punts forts i febles trobes del model pedagògic del centre?

(03:07) Mestra 1: A vore jo penso que cada un, és lo que t'he dit és molt, tens una línia de centre en la qual tu tens unes hores, o tens els llibres, hi ha certes coses que no pots obviar, és a dir, si a tu te diuen estos són els llibres tu no pots dir jo llevo els llibres i ara faig lo que me done la gana, osiga llevo els llibres i treballlo per projectes. Tu te regises a una línia de centre, infantil si que treballen més per projectes, però, la part de primària si que està més vinculada al llibre, però no vec que conforme van les coses si que és un cole que si que intenta evolucionar a que el llibre siga una part de reforç i no l'obligatorietat de seguir el llibre al peu de la lletra. Apart de lo que te dic d'innovació, de treballar en jo que sé gamificació, treballar en altres metodologies. Apart és lo que te dic, jo te parlo d'enguany que jo soc interina iestic este any de momento, han fet una inversió de 60 tauletes en la qual jo tinc per exemple en la meua classe de quart tres hores a la setmana les tauletes per autilitzar-les, podem fer birguerries, apart d'innovació tipo gamificació, unitats didàctiques però més vinculades en la tecnologia.

(04:47) R: Entonces tu per exemple apliques el model del centre però realment també introdueixes les teves pròpies variants, si per exemple tu veus que se te dona bé la gamificació i tal, ho pots introduir entenc no?

(04:58) Mestra 1: Exacte.

(05:00) R: Vale, i tu creus que la pedagogia del centre ha incidit en la forma en la que tu conceps l'educació? Ha pogut modificar les teves metodologies, els teus principis...

(05:13) Mestra 1: És lo que te dic jo al ser interina, porto nou anys dins del món de l'educació pública, i jo com cada any treballlo a un cole o estic dos anys o tres al mateix cole. L'averitat és que intento agafar lo que més me conve de cada cole, o lo que més se reflecteix en mi, lo que més quadre en mi. Jo 'acoplo a cada any, ahir ho parlava en una mestra, hi ha fijos que porten deu anys i s'han

acomodat i hi ha fijos que no s'acomoden mai, però, un interí hasta que no arriba a ser fixe no se pot acomodar mai perquè jo cada septiembre tinc que innovar, cada septiembre tinc que conèixer xiquets nous, cada septembre tinc cursos diferents, jo enguany tinc quart, a lo millor l'any que ve tinc segon. Jo cada any tinc que treballar d'una altra manera, hasta que no estàs fixe, no te pots estabilitzar. Jo que sé també és una manera d'aprendre, a vore si m'explico, jo a vegades me penso m'agradaria ser fixa però al mateix moment estos anys d'aprenentatges meus buah m'obri molt i he après moltíssim. Que a lo millor si haguera aprovat les opos en vint-i-tres anys no hagués après tant.

(06:35) R: Això és veritat. Però, tu per exemple en este cas concret en el cole ara de lo que portes tu de temps tu que creus que t'ha aportat a tu com a profe, a l'hora de donar classes, d'explicar les coses... què creus que és lo que t'ha pogut aportar?

(06:49) Mestra 1: A vore pos el treballar en un cole tant gran perquè el cole x és molt gran, el treballar en classes tan masificades perquè és lo que parlem perquè jo tinc 26 xiquets per classe, el company en té 25. Entonces tens que aprendre a treballar, intentar arribar atots en les hores que tenim, entonces és com treballar tot lo dia al trosens, no tinc ni cinc minuts d'eidr vaig a desdejunar perquè quan no me necessite el que no arribe, quan no me necessite el que ja ha acabat.

(07:22) R: Claro.

(07:25) Mestra 1: Entonces les tauletes m'ajuden a tenir eixe moment en que tots són iguals perquè comencen tots de 0.

(07:37) R: Vale. Això és molt interessant, i tu penses que per exemple això que m'has comentat de que has estat en varios coles i que de cada cole t'emportes algo. Tu diries que principalment la teva forma en la que estàs ensenyant als alumens enguany té més a veure en la teva formació docent, en la teva experiencia o també en les característiques de l'alumnat que tens davant, saps?

(08:03) Mestra 1: Jo sempre en la meva experiencia docent i en les característiques de l'alumnat. Jo quan vaig sortir de la carrera sabia molta teoria però no sabia enfrontar-me a una classe, jo si quan vaig acabar la carrera m'hagueren posat a una classe com esta no sé si haguera penjat el delantal (*rises entrevistadora*) saps de dir (*entrevistadora: de dir no puedo*). Si de dir t'acabes de sortir de nou i te trobest una classe de vint-i-cinc guerreros, jo ara estic enequart, de pre-adolescents que se diuen ara. Jo quan vaig començar a un privat on tenies quinze alumnes per classe i después sempre m'ha agradat el cole menut eprquè com estic un any així en un mes jo tinc el cole conegut.

(08:54) R: Claro, perquè entonces t'has adaptat també a la mida del cole, al nou equip i també als alumnos claro.

(09:00) Mestra 1: Exacte claró.

(09:04) R: Perfecte, ara anem a parlar de la pedagogía i de la vinculació educativa. Tu com a profe com definiries la vincualció educativa? Per a tu que signifiqui?

(09:15) Mestra 1: Vinculació educativa és la capacitat que pot tindre l'educació per treure lo millor de cada xiquet, és a dir, que cada un a casa d'ella o d'ell té els seus problemas o les seves circumstàncies però el cole al final és una educación igual per a todos.

(09:32) R: Total. I tu en este cas per exemple com creus que el model del cole que tu ja m'has comentat que s'està hibriditzant, incorporant les noves tecnologies, tu el model que s'està creant quins efectes creus que té en les formes de vincualció educativa?

(09:51) Mestra 1: A vore, pues jo crec que per exemple que si hi ha noves tecnologies dins de l'aula és ensenyar als xiquets que les noves tecnologies no només serveixen per a jugar, que és un arma molt útil si la saps utilitzar. I que quan no tenim jo que sé jo tinc xiquets que econòmicament no tenen res i en el qual, tots tenim mòvils a casa i al final el mòvil de suns pares és un ús si volen utilitzar-lo, si volen és un diccionari .

(10:28) R: Al final és ensenyar-los claró. I tu creus que aquest efecte que comentes que pot tindre tu trobes que al final l'ensenyau els profes no?

(10:32) Mestra 1: Claro.

(10:34) R: Al final la curació de continguts el filtratge i tot això ho podeu ensenyar voslatres a l'aula.

(10:43) Mestra 1: Claro, és lo que te dic jo la meva filla si se fique a la Tablet i entre al youtube kids jo no la controlo, vull dir però ella s'ho trie el que veure, jo a classe els dic pots fer açò i açò, açò... I ja no entren al youtube kids, fan coses que a casa no faràn.

(11:03) R: Claro, tenen unes pautes, sisi exacte. Poden fer un bon ús però també veure totes les possibilitats que tenen fent un bon ús. I tu per exemple en totes les experiències que has viscut, que a mi m'agrada molt que hages estat en altres coles perquè això te serveix per haver vist altres coses, entonces tu per exemple en referencia a altres models pedagògics que hages pogut vore en altres coles, que destacaries d'este? Què creus que del cole este diries esto m'ha agradat molt en referencia a un altre.

(11:46) Mestra 1: A vore és lo que te dic jo mai havia utilitzant tantes tecnologies com a este cole.

(11:52) R: Claro claro, ben dit, estupendo.

(11:53) Mestra 1: Jo no havia tingut trenta taulets, jo si que havia jugat alguna vegada jo que sé a un Kahoot, però, no era setmanalment, jo ara setmanalment els faig un prices o setmanalment entren a innovamat que és una aplicació de matemàtiques que això jo antes no ho havia fet mai. Vull dir fiques un vídeo o ficaves...

(12:22) R: I també que pel que dius està molt bé perquè teniu taulets i coses a l'escola i els ho podeu facilitar mínimament al centre per a que els infants coneguen algo que potser en molts casos a les seves cases no ho tenen. I això també ho trobo súper important.

(12:40) Mestra 1: Exacte.

(12:45) R: Ara ja passem al següent bloc, en aquests blocs hi ha més preguntes, però no t'asustes perquè ho estàs fent súper bé i si veus algun concepte *raro* perquè a vegades vols explicar algo i no ho expliques bé, m'ho dius (*to amable*). Ara passem a la vinculació educativa i el comportament. Entonces la primera pregunta és com el model pedagògic influencia el comportament de l'alumnat?

(13:15) Mestra 1: Jo crec que el nivel pedagògic, tu els ensenyes moltes coses, pot ser més tradicional o més constructivista però al final el que tu els inculques és el que parles en ells, el que els dius d'una manera més sentimental, més que el model pedagògic en si. El model pedagògic crec que té més a vore en les seves capacitats i en com ells aprenen, però, no en la part conductual.

(13:52) R: Molt bé, perquè realment m'estàs contestant a la següent pregunta que jo preguntava si no tant el model pedagògic poden ser més les activitats que tu fas a classe les que poden ajudar a que el comportament de l'alumne/a sigui un o un altre. Tu ho has dit més així, clar.

(14:10) Mestra 1: Exacte, jo crec que hi ha activitats pedagògiques o activitats en les que tu treballes com ensenyar les taules de multiplicar o com ensenyar a dividir, i després hi ha una altra part en la que ensenyes la part conductual utilitzant metodologies o com pot ser el sistema de punts o una taula de recompenses, ahí no estàs treballant conceptes, estàs treballant el com se tenen que comportar.

(14:43) R: I tu per exemple com definiries què és un bon i un mal comportament? Com ho definiries?

(pausa, bebè plora)

(14:55) Mestra 1: A veure jo crec que un bon comportament en esta vida està en el respecte als altres, el meu bon comportament està en el moment en que jo a tu te respecte o jo a tu te valore, lo que jo vull que me faiguen a mi ho faig als demés. En el moment en que jo evadeixo la llibertat de l'altre, o faig algo que no li agrada a l'altre ja és un mal comportament.

(15:20) R: Total. Llavors, tu per exemple no ho vincles tant a la implicació tant a les activitats acadèmiques o no acadèmiques sinó més inclús a les no acadèmiques (**mestra 1** dius exacte), perquè ja és una qüestió de respecte clar. No és només les acadèmiques, molt bé. I tu per exemple, com creus que es pot expressar el comportament? És a dir, tu ho pots veure en la realització i preparació de les tasques? Tu quan prepares una classe tens en compte aquesta dimensió?

(15:45) Mestra 1: A veure jo quan preparo una classe és el que hem dit, tu quan coneixes al teu alumnat et prepares les classes en base als infants que tens. Tu per a fer una activitat has de saber com és la classe, tu no pots posar-los a córrer si saps que alguns són molt competitiu o que acabaran barallant-se. Jo per exemple a classe que en tinc vint-i-cinc primer ha hagut de passar un trimestre per a conèixer-los i plantejar x activitats, perquè sinó no saps ben bé el que has de fer. Tu no pots dir anem a fer un dictat mogut que es diu, que és un dictat en que els infants es posen en parelles i tu vas llegeixes un tros a un/a i l'altre escriu i entre ells/es es dicten però de manera que s'estan movent al mateix temps, tu li dius de repent perquè a lo millor la meitat passen de tu.

(16:45) R: Claro, de fet, podríem dir que la forma en la que s'expressa el comportament també depèn del grau que tu tens de confiança en el teu alumnat en part, i del que tu els ha arribat a conèixer perquè això fa que tu pugues tindre una visió o una altra (**mestra 1** assenteix). I per exemple a la teva classe com es comporten en general els xiquets i xiquetes?

(17:15) Mestra 1: A veure jo a la meua classe en general tinc un bon comportament però, sempre hi ha dos o tres que claro...

(17:25) R: Claro, el que sol passar. I tu penses que la teua acció pedagògica com a docent contribueix a que l'alumnat pugui tenir aquest bon comportament que em dius que es dona en general?

(17:40) Mestra 1: Jo penso que hi ha moltes coses que venen de casa, tu pots fer meravelles i ser la millor mestra del món però, si a casa no hi ha recolzament que veuen que tu has parlat en el pare i els pares els diuen coses, no serveix de res. Hi ha infants que surten de l'escola a les dos del migdia i es passen fins a les vuit de la tarde al parque, eixe infant no pot tenir un bon comportament mai

en la vida perquè eixe infant està acostumat a la llei del carrer i al final dins del cole utilitzen lo que aprenen en eixe horari al carrer.

(18:35) R: I per exemple el comportament els infants, apart de per causes externes com estàs comentant per la família o factors així, tu també creus que hi ha factors interns/causes internes en el cas dels nens que es comporten malament?

(18:57) Mestra 1: Si, hi ha vegades que tenen hiperactivisme i que no se li ha detectat encara. I si apart en aquests casos a casa no tenen un bon clima tu te penses que és un mal educat quan realment l'infant té un problema, i resulta que és hiperactiu i no pot evitar-ho. D'ahi l'experiència en la docència que són casos que tu vas veient.

(19:25) R: Claro, és que justament això és el que t'anava a preguntar que a lo millor en casos com els de casa si que em dius que és més difícil que per molt que ho intentes no ho pots canviar si al final a casa fan lo contrari, però en casos en els que a lo millor siga un xiquet com el que estem dient tu penses que la teva acció docent li pot ajudar a millorar el seu comportament o a aprendre d'una altra manera?

(19:45) Mestra 1: A veure, jo és el que et dic hi ha que tindre tècniques i metodologia per ajudar a millorar a l'infant sempre i quan hi hagi un recolzament a casa. I pareix una tonteria i que jo tire balons fora a casa, però, no és una qüestió de culpa és el fet de que si no hi ha un recolzament, suport i acompanyament a casa, fet que trobo fonamental, llavors no es pot ajudar al infant.

(20:15) R: Tu ho trobes fonamental, sisiis, total.

(20:25) Mestra 1: Simplement que al arribar a casa quan un infant ha fet algo malament que el pare/mare li diga que ha fet algo malament, no vull que li pegui la bronca simplement que l'infant veiga que entre els docents i la família hi ha comunicació, que existeixen alguns acords.

(20:40) R: Clar, clar. I tu per exemple creus que segons com es comporten els infants es pot saber si es senten part de l'escola o no? O sigui si es senten part de l'escola en el sentit més ampli, a vegades quan hi ha , a lo millor en casos ja com a secundària o tal que hi ha casos d'abandonament prematur això també pot començar a l'escola; llavors per a mi és fonamental saber si es senten part de l'escola.

(21:00) Mestra 1: Claro, però, jo penso que de l'escola en si si que es senten part. Però hi ha que pensar que quan passen a l'institut els canvien de classe, d'estar en els seus companys de tota la vida i és molt diferent. Encara que ara al

cole conde si que cada tres anys els canvien de classe, de curs, per canviar de xiquets i aprendre coses noves. Jo això ho trobo molt important perquè encara que tu tinguen un millor amic/ga pot ser gent que no et fa bé, i canviar d'ambient és clau. Tot i això, evidentment quan surten al pati tenen a l'amic/ga i van en qui volen, en canvi, tu quan vas a l'institut te canvia tot, els mestres, no tens potser un referent amb qui parlar.

(22:00) R: Al final jo trobo que estos vincles, dels que ara parlarem en el següent i quart bloc perquè este ja el tanquem trobo que és el que et fa sentir-te part i és més fàcil a lo millor crear-los a l'escola que estàs més temps en la mateixa gent i els veus al pati tot i que te canvien de classe. A l'institut en canvi a lo millor coneixes a dos persones d'una classe de trenta, i te canvien els profes, l'equip directiu i tot.

(22:30) Mestra 1: Exacte, és el que te dic jo ho vec així, en l'escola hi ha uns vincles més forts que es generen pel temps que passes que són molts d'anys i amb personal docent i companys a l'aula que tens molt vistos i no et venen de nou, al final la confiança és diferent.

(22:45) R: 100% d'acord amb el que comentes. Bé, ara passem al quart bloc que parla de la dimensió emotiva de la vinculació educativa; de fet, jo el que et voldria preguntar primer és tu quins vincles tens en el teu alumnat? Com s'expressen o es manifesten aquests vincles?

(23:00) Mestra 1: Mira jo tinc, hi ha anys que te vincules més i anys que te vincules menys, hi ha cursos que quadres més i altres menys i cursos que dius jo este curs no he quadrat, t'ho passes bé però no he quadrat. Jo per exemple tinc un curs de quan vaig estar a Santa Magdalena, vaig estar a cinquè i sisè, tinc una vinculació amb ells/es brutal. Ara tenen divuit anys i tots els estius ens anem a dinar, quedem, anem parlant i quan el veig pe carrer creuen de l'altra punta i sempre me saluden. Jo tinc molta confiança en ells/es i ells/es en mi, jo sé que si els passa algo m'ho dirien. Jo per exemple un altre any que vaig estar en segon de primària a un altre poble i jo pensava que no havia quadrat tant i en canvi quan es van graduar de primària em van trucar per dir-me que els faria il·lusió que aniguera.

(24:00) R: Bueno, és que jo crec que al final s'expressa en estos gestes en el dir que compten amb tu que t'incloguen.

(24:15) Mestra 1: Però hi ha anys que no, que has passat per ahi com ave fènix.

(24:25) R: I tu trobes que per exemple en llocs on no sentisques que as creat aquests vincles o que no han comptat tant en tu, tu penses que les activitats pedagògiques et podrien ajudar a crear o reforçar vincles, o pel contrari no?

(24:40) Mestra 1: Jo penso que és a vegades la tipologia de les classes o com esta muntada, totes les classes tenen un líder, tenen una persona que no quadre, i depenent de la teva vinculació amb el líder també marca molt el teu seguiment. Perquè si la majoria de la classe és afí al tu i el líder també te'ls guanye més fàcilment, i també és veritat que amb el coronavirus he passat més desapercebuda entre el format online i no poder tocar-los. Al meu grup començo ara a poder abraçar-los, tocar-los... Estos anys de coronavirus han produït molta pèrdua de sentit.

(25:15) R: Clar és que jo penso que la corporeïtat i la presencialitat són dos factors fonamentals i més ara en l'actualitat on veiem la importància d'incorporar l'educació emocional en les pràctiques docents. I al final la presencialitat generi major confiança, perquè al final tu pots fer activitats pedagògiques súper guais per a motivar-los però si només et veuen en mascareta o amb l'ordinador es perd molt perquè no et veuen si somrius o el que fas (*mestra 1 ho afirma dient que amb la mascareta es perd molt*). I tu creus que per exemple en la teva classe d'ara el grup confia amb tu?

(26:00) Mestra 1: Te diria 50% si i 50% no.

(26:10) R: Bueno està molt bé saber-ho, ja és la meitat (*riu*).

(26:15) Mestra 1: Sobretot les xiques, les xiques si que confien més.

(26:25) R: Bueno, molt bé, ja tenim un altre component: el gènere (*riu*). I tu m'has dit que estàs en quart no? (*mestra 1 ho afirma*) En les classes que els dones tu, que suposo que tindran més profes d'altres assignatures tu penses que en general senten que tenen el suport docent encara que alguns tinguen menys vincles?

(26:40) Mestra 1: jo penso que si.

(26:45) R: Vale. Per què tu en general l'ambient a l'aula com el perceps?

(26:50) Mestra 1: En general és bo, ja et dic, tenen els seus ratos però bo.

(26:55) R: Això també és positiu entenc, és a dir, el fet que hi hagi bon ambient.

(27:05) Mestra 1: Si clar. Però, estos xiquets que fan quart enguany els han canviat de classe, llavors, la majoria tampoc es coneixien i comencen a crear vincles ara perquè només es coneixen de vista.

(27:25) R: Clar, és un factor important el que comentes. I tu els teus principis docents com els apliques a les assignatures que impartises?

(27:35) Mestra 1: Pues mira jo si s'han barallat al pati i després me toca donar-los mates me puc saltar perfectament la lliçó i parlar i reflexionar sobre el que ha succeït, el contingut ja el recuperaré.

(27:50) R: I tu trobes que això per exemple sobre les seves emocions, la confiança, tot el que estem comentat, donar-los més importància a estes coses per poder entendre'ls i ajudar-los, quina importància trobes que té?

(28:05) Mestra 1: També els demostres que tu saps més que ells/es en tot en esta vida, i si els poses exemples personals o d'amics veuen que tu també ho has viscut.

(28:10) R: Clar és que a vegades quan eres profe pareix que no els entengues quan realment has passat per ahi.

(28:25) Mestra 1: Exacte, perquè a vegades me diuen algo i jo dic clar és que ja ho sé que jo abans d'estar aquí he estat on tu.

(28:32) R: Claro.

(28:35) Mestra 1: És lo típic que te diuen quan arribaràs a mare diràs certes coses, doncs, quan arribes a mestra dius certes coses que els mestres et deien a tu *entrevistadora assenteix i riu*).

(28:55) R: Està bé saber això. I tu creus rellevant conèixer l'opinió de l'alumnat sobre el centre i el docent?

(29:15) Mestra 1: Clar, perquè ells/es al final tenen una opinió i hi ha que saber escoltar-ho, i a més, tot i que algunes opinions no ens agradin o no tinguin sentit per a nosaltres per a ells/es pot costar molt arribar a expressar-ho; i per això és clau escoltar-los. A més, tu has de saber on treballes, en quin punt estàs, i per tant és molt important saber-ho.

(29:45) R: Sisi, total. I per tancar este bloc, com creus que es pot generar el sentiment de pertinença en l'alumnat? Generar com més vincles.

(29:55) Mestra 1: Jo penso que en activitats com som marqués, que és algo molt característic del nostre centre perquè tenim simbologia proia, camisetes... A més fem una falla, cantem l'himne del cole. Quan fem parets i pintem murals, jo crec que son activitats que els motiven i els fan sentir part.

(30:15) R: Perfecte, doncs ja tanquem aquest bloc i passem a l'últim que és la dimensió cognitiva de la vinculació educativa. En referència a este tema jo primer te volia preguntar tu com descriuries el procés d'aprenentatge del teu alumnat?

(30:25) Mestra 1: És que cada un té un procés d'aprenentatge.

(30:30) R: Si clar, ho entenc. És a dir, el primer seria destacar que cada alumne/a té un procés d'aprenentatge, però tu en trets generals diries que és un ritme d'adquisició dels coneixements més lent, normal o més ràpid?

(30:45) Mestra 1: Jo diria que acaba sent normal perquè al final sempre que adelante i algú que el rellenteix. Tu pots dir tinc una bona classe, una classe ràpida però tinc a x, x i x que no avancen tant ràpid. Jo és el que els dic moltes vegades hi ha alguns que acaben antes com quan fent problemes de matemàtiques i jo sempre els dic si he dit *global* elf eu al meu ritme perquè jo sempre puc anar més ràpida que vatos però, hi ha gent que no, necessito que baixeu el ritme i aneu a la meua velocitat. Faig molt lo de global per equilibrar el ritme de la classe intentes tu posar-ho de manera visual, auditiva, manual per a que tots els tipus d'aprenentatges estiguin dins de la teua classe.

(31:20) R: Clar això és molt important, la identitat de cada alumne tindre 'ho en compte. I quina diries que és la relació entre el model pedagògic com a tal del centre i la forma en la que l'alumna adquireix els coneixements? Per exemple ara que em comentaves un tipus d'activitat com les globals, tu trobes que el tipus d'activitats que fas, però en base al model del centre algunes més tradicionals vinculades al llibre o les més innovadores, tu trobes que això té una incidència en l'adquisició dels coneixements?

(31:50) Mestra 1: No perquè al final el centre t'ho com en pices, pinzellades, com unes bases i uns instruments però el que tu fas depèn de tu. El centre només et diu on tens que arribar i et dona eines, però, el que tu faigues o utilitzes és teu,

(32:15) R: Jo també veig que este cole al ser públic i tenir un model híbrid dona com molta llibertat als profes, és a dir, que no és tant el model pedagògic sinó la teua forma d'aplicar-ho.

(32:30) Mestra 1: Exacte, jo per exemple penso que es treballa molt per equip. En quart, que som tres classes, anem els tres a una tant per a fer exàmens com per a tot. No obstant, el que fem nosaltres i el que fan els de dies no té res a veure, i el que fas dins de classe també canvia. Encara que faigues el mateix examen a l'hora de fer la classe cadascú té la seva forma d'ensenyar i ella té un tipus de classe i jo un altra.

(33:00) R: O sigui tu per exemple penses que la teua forma d'ensenyar si que té un efecte directe sobre la motivació i la forma d'aprendre de l'alumnat, no? (*mestra 1 assenteix*) Pel que dius tu penses que segons com és l'alumne/a o com és la classe al final el que tu fas té que ser diferent al que fa un altre profe (*mestra 1 assenteix*). Tu quin efecte diries que té el model pedagògic però sobre

la motivació dels infants? Vull dir més enllà de com l'apliques, el model del centre té alguna incidència o tornem al mateix i és més el que tu fas?

(33:26) Mestra 1: El mateix, és el que tu fas. Com tu motives, com crees les activitats, el model pedagògic és la base però, tu coneixes a l'alumnat i eres tu la que l'has de motivar.

(33:48) R: Vale. Tu per exemple quina imatge, percepció, visió com vulgues dir-ho creus que tenen els teus alumnes de si mateixes?

(33:58) Mestra 1: És que clar tinc vint-i-cinc alumnes i és complicat.

(34:08) R: Ho entenc i suposo que tens de tot però tu en general com ho diries. És una bona o baixa percepció?

(34:20) Mestra 1: En general te puc dir que a quart encara tenen una bona percepció però, hi ha molts en l'autoestima baixa sempre.

(34:45) R: I tu penses que per exemple les activitats que fas també se tenen que adaptar a la visió que l'alumnat té de si mateix?

(34:50) Mestra 1: Per supost.

(34:52) R: I com ho pots adaptar?

(35:55) Mestra 1: Simplement els que tenen una autoestima baixa tenen que sortir de classe en la mestra de suport per a que la mestra de suport estiga més per ells/es i veiguen que si que poden evolucionar. Els que van de sobrats a vegades se'ls ha de baixar els fums de dir calmar-te. Depèn sempre, perquè hi ha en qui una palmaeta a l'esquena o una mini bronca ja són conscient i d'altres que no. No hi ha un patró, ojalà però no.

(36:40) R: Clar no hi ha un estàndard. Jo si te preguntara: què és l'autoregulació? Tu com ho definies?

(36:55) Mestra 1: L'auto-regulació seria que no s'acalenten (*riu*), osigui penso que és el saber gestionar els teus propis sentiments i això és molt complicat.

(37:05) R: A mi també m'agradaria saber quin paper li associes a l'auto-regulació per al desenvolupament de les teves activitats docents?

(37:25) Mestra 1: A vore és que és súper important el saber perquè no te surten les coses, perquè ahir si i avui no, el comprendre per què tens un mal dia. El que ahir vas estudiar dos hores i avui no te'n recordes de res a l'examen, o avui pel

mati te sortien perfectament les matemàtiques i ara no. Això principalment és emotiu la majoria de vegades.

(38:00) R: Clar clar, és a dir, tu en part l'auto-regulació ho associes més a la dimensió emotiva que no només a la *metacognició*, al *aprendre a aprendre* que diuen, no?

(38:20) Mestra 1: Total, és que clar jo penso que la metacognició té molt a veure en les emocions (*entrevistadora ho afirma dient: jo també ho penso*), jo sé *aprendre a aprendre* si estic concentrada i si tinc els cinc sentits ficats en aprendre. Jo que abans de parlar en tu estava estudiant oposicions (*riu*) i si me poso a pensar en el que tinc que comprar, en el que tinc que fer demà o en el que ha de fer la xiqueta puc saber el què he de fer però no interioritzar-lo perquè tinc quaranta coses diferents al cap.

(39:00) R: I tu penses que saber autoregular-te pot ser útil per a l'èxit educatiu i inclòs el personal de l'alumne/a?

(39:15) Mestra 1: Molt.

(39:20) R: Tu penses què és clau al final no?

(39:23) Mestra 1: El saber autoregular per exemple una ira, una bronca d'ahir en mon pare, una tristesa, una alegria.. Això és súper important i més alhora d'estudiar, algo com els nervis és súper important el saber controlar-ho i autoregular-ho.

(40:00) R: Bueno doncs ara si ja tanquem el cinquè i darrer bloc de l'entrevista. Primer que res et vull agrair la teva participació, i abans de finalitzar et volia preguntar un parell de coses que m'he anat anotant al llarg de l'entrevista i ara m'agradaria aclarir-ho. Per exemple jo pensava que en aquesta escola teniu un model pedagògic amb unes línies molt marcades i de fet, pensava que generalment era així en totes les escoles. I pel que dius veig que mínimament en aquesta escola no és així. Estic en el cert?

(40:35) Mestra 1: Bueno ni a aquest ni a cap dels que he treballat.

(40:45) R: Vale, és a dir, tu penses que això és una diferència clau entre els coles públics i els privats?

(41:00) Mestra 1: Si exacte, tot i que evidentment pot ser per a bé o per a mal (*entrevistadora ho afirma*). Perquè al final si te toca un mestre que se toca el peu i li agrada tocar-se el peu i no ningú li diu res doncs es tocarà el peu tot el curs.

(41:25) R: Ja, ja ho entenc. Que a la fi les diferències estan en les pràctiques de cada docent dintre de l'aula. I tu per exemple en aquesta escola que tal i com hem comentat és molt innovadora i empra noves tecnologies, penses que t'hi has adaptat amb facilitat o has tingut que canviar la teva forma d'ensenyar i obrir-te a noves perspectives?

(41:55) Mestra 1: Sempre, però, perquè jo penso que com a mestra no ets pots tancar mai perquè la societat canvia i les aules canvien.

(42:10) R: I tu per exemple, esto ja és una pregunta fora del guió que te la faig jo per curiositat personal: tu penses que en el model d'aquest cas concret què és híbrid té més a veure les teves pràctiques educatives com a docent que el model pedagògic com a tal?

(42:45): Si, jo penso que a vore també dependrà molt la motivació.

(42:55) R: I en el cas d'un model tradicional què és més seguir el llibre?

(43:10) Mestra 1: En aquest cas estan més desmotivats, tot i això, dins de "seguir el llibre" tu t'inventes la forma de comptar el relat. Al llibre hi ha un text però, si tu t'interesses per motivar a l'alumnat busques altres formes de dir el mateix i més avui en dia en les noves tecnologies que hi ha moltes eines al nostres abast.

(43:50) R: Clar però al final és perquè tu t'interesses per millorar, per aprendre i a tu t'interessa canviar-ho. Al final esto també és formar-te en noves formes d'educar, però, clar el tipus de model i de les metodologies també fa que el profe tinga més o menys llibertat sobretot si està format i sap cap a on tirar.

(44:10) Mestra 1: Totalment, però, clar també ha de hi haure un suport del centre i d'altra banda, és molt important sé innovador però no ens podem oblidar per exemple de la memòria perquè és algo molt important que també s'ha de treballar. Perquè no pot ser que no tinguin memòria. Jo per exemple quan era petita em sabia tots els telèfons d'ela família de memòria fins i tot per repetició. I ja no parlem de les dates d'aniversaris que ara amb el Facebook ens oblidem de tot,

(44:55) R: Si si, total. Al final ara ens oblidem molts cops de molts principis. Ara si ja arribem a la fi de l'entrevista, moltíssimes gràcies per la teva ajuda, la teva participació i totes les teves respostes ja que tot em serà una informació molt útil per al meu treball de fi de grau. Si de cara al futur volguessis saber com avança el meu estudi fes-m'ho saber. De nou gràcies i que passes bona tarde.

(45:30) Mestra 1: Gràcies a tu, ha estat un plaer.

- Entrevista a una mestra fixa d'infantil i primària (primer i segon), actualment docent en primer cicle de primària i cap d'estudis del centre
-

(primer minut) R: Bona tarde soc Raquel estudiant de quart curs de sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona. Com a treball de final de grau estic elaborant un estudi sobre *quin és l'impacte del model pedagògic del centre educatiu en les formes de vinculació de l'alumnat?*

Cada entrevista està prevista per ser realitzada en un període d'uns 45 minuts i es gravarà la veu per poder-la utilitzar amb fins acadèmics.

L'entrevista consta de cinc blocs diferents el primer és una introducció *eh*, després tenim un bloc centrat en el **model pedagògic** del centre i després els altres blocs es basen en la **vinculació** educativa i en les seves dimensions. Com a vinculació educativa em baso en un model multidimensional i les tres dimensions en les que em centro són la **conductual**, l'**emocional** i la **cognitiva**. Llavors, doncs podem començar.

(00:59) Mestra i cap d'estudis: Perfecte.

(01:00) R: Bloc 0, Introducció. Primer que res vull saber per què vas dedicar-te a l'educació?

(01:10) Mestra i cap d'estudis: Pues perquè sempre he volgut ajudar a gent i penso que és una professió que influeix molt en les futures generacions.

(01:15) R: Total, i la teva trajectòria laboral quina ha sigut?

(01:20) Mestra i cap d'estudis: Pues ja fa molts anys que treballo, vaig començar a treballar a ludoteques, vaig treballar també en guarderies en xiquets menudets i després ja vaig començar en substitucions en diverses escoles fins a que em vaig treure la plaça.

(01:40) R: I ara en el centre dones classes a infantil o a primària?

(01:50) Mestra i cap d'estudis: Doncs jo primer vaig començar amb infantil però, de seguida em vaig passar a primària, i actualment dono classes a primer cicle (primer i segon).

(02:10) R: I també formes part de la direcció no?

(02:30) Mestra i cap d'estudis: Si és el meu primer any com a part de l'equip directiu i soc cap d'estudis, tot i que segueixo impartint classes d'anglès ara mateix a segon de primària.

(02:45) R: Perfecte, i tu l'escola com la descriuries, és a dir, quines són les característiques generals què creus que té?

(03:00) Mestra i cap d'estudis: Pues és una escola amb molta diversitat hi ha molta immigració, hi ha infants amb necessitats educatives especials, però, també ens enriqueix perquè aquesta diversitat fa que puguem treballar molts aspectes com el respecte o la inclusió. Com que els infants ja des de p3 comencen amb aquest diversitat no ho veuen com un handicap, ja estan integrats.

(03:10) R: Tu el model pedagògic del centre com el descriuries?

(03:15) Mestra i cap d'estudis: Doncs a veure és un model híbrid perquè combina metodologies tradicionals i innovadores, cada cop s'estan emprant més les noves tecnologies i totes les eines que ens proporcionen.

(03:30) R: I tu d'aquest model quins punts forts i febles veus?

(03:35) Mestra i cap d'estudis: Quan passen a l'institut a l'institut saben un poquet de tot perquè els preparem per a la vida real. No només són pantalles i tecnologia ni només llegir llibres o cartes, han de ser competents en tot i tindre habilitats de tot tipus.

(03:55) R: 100% això és súper important. I tu a l'hora de preparar una classe et bases més en el model de l'escola o en la composició del grup, és a dir, en la seva forma de ser o en els seus perfils social per exemple?

(04:15) Mestra i cap d'estudis: Jo crec que els mestres ens hem d'adaptar al grup que tenim. Jo per exemple a segon de primària dono a quatre classes diferents llavors m'adapto a cada grup i a les seves necessitats perquè evidentment encara que la programació sigui la mateixa cada grup és diferent.

(05:00) R: Totalment. Tu abans havies estat en alguna altra escola?

(05:10) Mestra i cap d'estudis: Si vaig estar a algunes escoles catalanes, i alhora d'ensenyar canvia molt en funció de cada lloc perquè per exemple jo he estat en escoles rurals amb un rati d'alumnat més baixa per classe i llavors pots fer una educació més personalitzada o emfatitzar en alguns aspectes més que en uns altres. O per exemple en l'escola rural que hi havia classes multi nivell o edats barrejades treballàvem per projecte si els infants mateixes s'ensenyaven entre ells/es. Segons l'escola canvia molt la forma d'ensenyar.

(05:50) R: Clar té tot el sentit. I tu que comentes que has estat en diferents escoles i veien el model pedagògic d'aquesta concreta quin diries què és el model ideal?

(06:10) Mestra i cap d'estudis: Bueno, jo penso que el model pedagògic ideal apart de ser un mix, que és el que intentem en aquesta escola, també ha de tenir coeducació és a dir que els mestres treballen de manera conjunta per a una atenció més personalitzada. I a més, un model on l'alumnat s'ajude entre ells/es perquè molts cops així aprenen més. I d'altra banda, penso que la innovació ha de ser el pilar perquè tens que estar sempre reciclant-te i al capdavant del que hi ha en cada moment, i després a mi per exemple que m'agraden molt les noves tecnologies penso que als infants no els pots demanar estar sempre davant d'un llibre ni del ordenador el combinar formats els motiva més. Introduir les noves tecnologies també ajuda molt a estimular-los i motivar-los. Penso que el model ideal és un model obert que s'adapte als xiquets i que els motivi sobretot (...)

(10:00) R: Penso que tot el que estem comentant es pot relacionar molt amb la vinculació educativa. Llavors tancant aquest primer bloc m'agradaria preguntar-te: què és per a tu la vinculació educativa?

(10:20) Mestra i cap d'estudis: Un mestre ha d'estar a gust amb el que fa i ha d'estar pendent de l'alumnat i així pots motivar als infants. Però, sobretot has d'estar pendent del que necessiten.

(...)

Vinculació educativa, dimensió conductual

(11:15) R: Per a tu què és un bon i un mal comportament? Com ho definiries?

(11:25) Mestra i cap d'estudis: Un bon comportament jo penso què és que si entre tots decidim un mínim de normes a la classe, com els drets, llavors els teus drets acaben on comencen els dels altres. Llavors, a mi al l'inici de cada curs m'agrada fer una assemblea i pacta diferents normes i pautes per a que no sigui que el mestre mana i la resta acaten. Amb tècniques com el semàfor: vermell quan es salten la norma i verd quan ho fa bé, llavors, així és un pacte entre tothom i ells/es mateixes veuen quan un company no fa el que toca.

(12:00) R: Realment estic súper d'acord i fer als infants partícips crec que és idoni per a que hi hagi democràcia i es sentin valorats. I més si el que volem és que l'alumne/a sigui un subjecte actiu. Ara bé, jo et volia preguntar en el cas dels infants que s'allunyen de les pautes de comportament establertes com a "bones" tu com creus que se'ls pot ajudar? Creus que les teves pràctiques com a docent poden ajudar a reconduir-lo?

(12:40) Mestra i cap d'estudis: Jo crec que si perquè fent per exemple activitats d'habilitats socials i de treballar les emocions es pot ajudar a reconduir aquestes conductes. I a més, al ser un pacte entre tots els companys els mateixos companyes ajuden a reconduir.

(...)

(14:00) Mestra i cap d'estudis: Moltes vegades els grups es barregen i s'ha d'anar molt en compte en etiquetar als infants perquè si tu a un nen/a ja li etiquetes com al "roïn de la classe" acaben adaptant eixe rol perquè ho interioritzen així i és molt difícil trencar-ho.

(14:30) R: Creus que normalment en el cas dels infants que es comporten pitjor es pot atribuir a causes més externes com les que hem comentat de la família o les etiquetes que s'acaben interioritzant com a internes, o també causes internes del mateix infant?

(14:40) Mestra i cap d'estudis: Bueno, jo el que crec és que no es pot generalitzar hi ha que anar cas per cas.

(...)

(16:15) R: Per tancar aquest bloc m'agradaria saber si tu a nivell de conducta creus que incideix més el model pedagògic del centre o les teves pràctiques docents?

(16:30) Mestra i cap d'estudis: El PAT (pla d'orientació i acció tutorial) que et dona unes directrius és fonamental, però, després segons com va la teva classe pots passar un sociograma per veure aspectes que potser no veus. L'escola és una escola viva i això ho tens que tindre clar, i segons el que veus que va passant en la teva classe ho vas adaptant. Passa el mateix en la programació que en tot. Encara que el model pedagògic et done les bases tu adaptes les teves pràctiques al grup-classe, com el que jo faig en segon que m'adapto a cadascuna de les quatre classes tot i que els conceptes que he de transmetre són els mateixos (...)

Vinculació educativa, dimensió emocional

(18:00) R: M'has comentat que empatitsses molt en l'alumnat i que generes vincles, però aquests vincles com s'expressen?

(18:15) Mestra i cap d'estudis: A vore jo entro a classe i sento calor, es nota que em somriuren, els veig a gust i sento que estan motivats. Tot i això, amb la COVID costa molt perquè fins i tot a cops t'has d'apartar. Si que és cert trobo que al no ser la tutora i no estar tantes hores amb els infants la relació és més distesa i molt propera. I evidentment fem controls però, també utilitzo altres formes d'aprenentatge combinant activitats del llibre amb altres com cantar.

(19:00) Mestra i cap d'estudis: Està clar que tu els has d'ensenyar totes les destreses i més en el cas d'un idioma com jo que ensenyo anglès que és escoltar, llegir, escriure i parlar però intento combinar les activitats com t'he dit

abans per a motivar-los. Per exemple jo a cops si es dona la situació els porto a fer excursions fora de l'escola per a que vegin altres coses, o si és una festa com san valentí fem coses relacionades amb el tema però amb anglès.

(19:30) R: Penses què és important conèixer l'opinió de l'alumnat sobre el centre i el professorat?

(19:40) Mestra i cap d'estudis: Si no saps el que pensen no pots millorar ni canviar coses.

(19:50) R: Per tancar aquest bloc m'agradaria parlar sobre la pertinença. Tu com creus que es pot generar en l'alumnat el sentiment de pertinença al centre?

(20:05) Mestra i cap d'estudis: Nosaltres la veritat és que tenim moltes coses i com som l'escola x que bàsicament és que tenim un himne de l'escola i una simbologia pròpia com un mocador i samarretes que ens posem per a celebracions o excursions, i en general penso que totes les celebracions que fem, el participar en una marxa, els padrins de lectura... Les celebracions o quan compartim experiències amb altre infants també ens fa sentir que estem integrats en el centre. D'altra banda, les pràctiques docents a l'aula poden ajudar a augmentar-la (...)

Vinculació educativa, dimensió cognitiva

(25:00) R: Quina diries què és la relació entre el model pedagògic del centre i la forma en què l'alumnat adquireix els coneixements? Soc conscient de que no hi ha un patró, i que com hem comentat cada infant té el seu ritme d'aprenentatge.

(25:20) Mestra i cap d'estudis: A veure jo crec que és això que les bases del centre és el currículum, és un document en el que t'has de basar i has de respectar les programacions i tot; però si no t'adaptes a cada infant és complicat (...) Més actualment que tenim molts infants nouvinguts i t'has d'adaptar a les seves necessitats (...) El model és una base, una guia però t'has d'adaptar al grup (...)

(27:00) Mestra i cap d'estudis: Jo per a motivar a l'alumnat vaig variant activitats però sobretot intento introduir centres d'interès perquè ja no és només el que et marca el llibre o l'editorial sinó algo que està fora i els atraus, i si hi ha una festa o el que sigui canvies, talles en el típic i això els motiva i acaben veient la llengua com algo atractiu. Ja no 'es estudiem angles perquè ens toca sinó perquè els pot servir per anar-se'n de vacances o això els servirà per a això(...) Es que veiguen que té una utilitat (*l'entrevistadora parla d'aprenentatge significatiu*).

(...)

(29:05) Mestra i cap d'estudis: L'autoestima és molt important perquè els infants es posen una etiqueta i ja s'ho creuen i actuen a raó de l'etiqueta que tenen, els que se creu el líder actua com a tal. De fet, quan passem sociogrames ens adonem d'aquestes coses com dels infants que es senten ignorats. I de fet, penso que és molt important saber el paper que els infants senten que estan exercint encara que sigui de forma inconscient (...)

(33:00) R: Tu penses que per aquesta visió que comentem de les etiquetes que els poden imposar altres infants o altres docents, penses que depèn més del mateix infant o té alguna cosa a veure en el model pedagògic? Els temes d'auto-percepció.

(33:15) Mestra i cap d'estudis: Bueno jo intento que el model pedagògic no els afecte, per exemple jo intento valorar-los sempre en positiu per a que no es sentin malament i per exemple els avaluo en colors com el blau és que bé però no ets pots relaxar, el verd molt bé i així. Als pares si que els dono una correlació numèrica i explicada de cada infant, però als nens/es els avaluo en positiu tractant de fomentar la seva autoestima (*entrevistadora afirma que li sembla molt important*) (...) Les comparacions entre uns i uns altres no són bones (...) als que ho tenen perfecte si que els felicito per a que els altres ho vegin per fer el estironet per veure si els altres poden millorar però sempre des del reforç positiu (...) Perquè si que veig que hi ha infants que arriben molt pressionats i això no és bo, i penso que això no només ve de classe també de casa.

(...)

(38:12) R: Tu penses que a l'hora d'ensenyar, jo ja sé que són petits encara com per a saber-ho però, l'autoregulació és important? (*mestra assisteix*) Però tu penses que a estes edats són conscients?

(38:35) Mestra i cap d'estudis: Són petits però, la capacitat de frustració tenen poca, els costa (*riu*) i jo penso que des de casa en això també se'ls tindria que ajudar una miqueta (...)

(42:00) R: Les preguntes ja les dono per finalitzades, i tanquem així tots els blocs. Ara bé abans d'acabar l'entrevista m'agradaria saber si vols destacar alguna cosa.

(42:15) Mestra i cap d'estudis: Doncs que a mi el mètode d'avaluació no m'agrada gens (*riu*) , no perquè això que ens obliguem no ho m'agrada, penso que nosaltres estem evolucionant en l'educació i fem programacions multinivell; si tu t'adaptes al infant penso que el tenir que passar per l'aro i posar i una nota numèrica de 0 a 10 no està bé. Al final si tu tens un infant i està evolucionant, i s'està evolucionant per al seu nivell i les seves capacitats (...)

(43:00) R: (riu) Ara si donem l'entrevista per finalitzada. Si de cara al futur volguessis saber com avança el meu estudi fes-m'ho saber. De nou gràcies i que passes bona tarde.

(43:20) Mestra i cap d'estudis: Moltes gràcies a tu.

- Entrevista al director del centre i mestre d'anglès (a sisè) amb una llarga trajectòria a l'escola
-

(primer minut) R: Bona tarde soc Raquel estudiant de quart curs de sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona. Com a treball de final de grau estic elaborant un estudi sobre *quin és l'impacte del model pedagògic del centre educatiu en les formes de vinculació de l'alumnat?*

Cada entrevista està prevista per ser realitzada en un període d'uns 45 minuts i es gravarà la veu per poder-la utilitzar amb fins acadèmics.

L'entrevista consta de cinc blocs diferents el primer és una introducció *eh*, després tenim un bloc centrat en el **model pedagògic** del centre i després els altres blocs es basen en la **vinculació** educativa i en les seves dimensions. Com a vinculació educativa em baso en un model multidimensional i les tres dimensions en les que em centro són la **conductual**, l'**emocional** i la **cognitiva**. Llavors, doncs podem començar.

R: Per què vas decidir dedicar-te a l'educació?

(01:15) Mestre i director del centre: Perquè des de ben menut a casa sempre havia viscut este model de vida en el que el meu pare havia sigut mestre tota la vida i després també el meu germà, i acostumat a veure gent per casa que mon pare en aquells temps feia repàs a casa i sempre hi havien alumnes i jo sempre veient la dedicació que tenia mon pare doncs, poc a poc van sorgir aquestes ganes de tractar en alumnes i esta vida que al fi i al cap és la que he portat tota la vida.

(01:30) R: Perfecte. I quina ha estat la teva trajectòria laboral?

(01:35) Mestre i director del centre: (...) Després de totes aquestes escoles i trajectòria ja vaig vindre a aquesta escola, que com t'he comentat va ser on vaig estudiar de petit i on vaig realitzar les pràctiques, i a dia d'avui ja porto vint-i-set o vint-i-vuit anys en aquesta escola on actualment soc professor i director, llavors, ja qualsevol dia em jubilo i me'n aniré cap a casa i ja està.

(...)

(03:00) Mestre i director del centre: (...) Jo sempre he impartit classes d'anglès a excepció d'un any que vaig ser tutor d'un curs i vaig impartir també classes de castellà i valencià. A dia d'avui dono classes d'anglès a sisè perquè pel meu càrrec de director tinc menys hores i només em dedico a un curs.

(03:20) R: Com descriuries les característiques generals del centre?

(03:25) Mestre i director del centre: És una escola molt gran i això té coses bones, perquè té molta diversitat però també té inconvenients; per exemple al reconvertir els edificis antics de l'escola en un macro-cole, perquè en un principi no era tan gran, des de fa cosa de l'any 92 en un mateix espai vam col·locar una altra escola (...) La distribució s'ha fet el millor possible tenint en compte que una part ja estava feta, llavors, no s'ha pogut fer una distribució harmònica dels espais sinó que ara unes coses estan aquí, altres allà (...) A nivell d'infraestructura es nota (...) Ens tenim que adaptar cada dia, perquè aparta si vols fer activitat més macro on adjuntes totes les classes d'un curs tens que cercar espais i si no plou dius vale al pati, però, i si plou què fas? Perquè al menjador s'està preparant el menjar, a la biblioteca potser no caps (...) Per exemple demà fem la volta a l'escola i clar surten tots els cursos al carrer, és una activitat que es planteja com a fi del trimestre, tu imagina't jo per a moure a tot l'alumnat muntaré una que no veigues perquè hem d'anar delimitant el carrer i vigilant tota l'estona, sobretot alls més petits, i això implica una coordinació i una gestió important. Pensa que al final quan un curs està sortint un altre ja està arribant. En definitiva, el que vull dir és que gestionar aquesta escola és com gestionar dues en una o fins i tot tres.

(04:00) R: Com definiries el model pedagògic del centre?

(04:05) Mestre i director del centre: És un model híbrid, és una cosa mixta. Des de fa molts anys l'escola va començar a treballar per projectes en infantil, en això vam ser una escola pionera, i això no es que s'intensifiqui en el temps sinó que a mesura que muntés de curs hi ha menys projectes o racons, però apareixen altres coses més tradicionals com la memòria o més escriure, més tradicional si ho vols dir així. Encara que a tots els cursos s'estan canviant metodologies, per exemple les matemàtiques es treballen amb innovamat, u nou projecte basat en les noves tecnologies i ensenyar a l'alumnat a raonar i entendre què està fent no només en memoritzar, sinó que troben la manera.

(04:55) R: Per què vas apostar per aquesta hibridització? És a dir, ho vas fer més per tal que l'escola fos pionera o guiat per noves lleis de la conselleria per exemple?

(05:15) Mestre i director del centre: A veure, primera perquè el pas dels anys i l'experiència meva i del personal et fa veure una sèrie de mancances i per tant

milliores que pots adoptar (...) Tens idees també per la formació, per reciclar-te constantment i vas veient com hi ha metodologies que s'han provat i comprovat en altres espais que funcionen i si a eixa sèrie de metodologies que adoptes pel teu compte i més conselleria que també va traient noves lleis i veus que va vinculat doncs te vas adaptant a aquesta innovació. De fet, ara la innovació es contempla molt de cara a les noves lleis educatives que s'estan preparant. No obstant, segueixo pensant que evidentment no podem oblidar altres coses tradicionals importants (...)

(06:00) R: Quan prepares una classe et bases en el grup-classe?

(06:20) Mestre i director del centre: Evidentment, no hi ha més remei és que de fet sinó em sembla impossible (...)

(07:00) R: Penses que t'adaptes al model pedagògic a l'hora d'ensenyar?

(07:10) Mestre i director del centre: El món en general ha canviat moltíssim i per tant, també la teva forma de veure'l i d'ensenyar. Poc a poc t'adaptes de forma palatina a noves formes d'ensenyament que poquet a poquet van calant. Està clar que si al final des del Ministeri, des de dalt, et van canviant les línies d'actuació és complicat perquè et fa caviar constantment i el personal al final va perdut. Però, al final penso que tot i que el model té unes bases tu tens l'experiència i et tens que anar adaptant i més al final amb la globalització i la nova situació actual on tots som ciutadans del món, al ser les persones tant diverses que venen de diferents cultures i formes de treballar te tens que anar adaptant a les circumstàncies (...)

(09:15) Mestre i director del centre: Respecte a la vinculació jo ho associo molt a la identitat del centre com a tal, aquesta identitat col·lectiva, per això vam voler, crear hashtags propis de l'escola per sentir-te unit i vinculat (...) Intentem que els infants es sentin participis de fet tenim tres himnes de l'escola (...)

(11:00) R: Creus que esta vinculació educativa té a veure en el model pedagògic?

(11:07) Mestre i director del centre: Per a mi són coses separades i diferents. Nosaltres hem anat introduint conceptes, festes i coses que potser abans no s'havien treballat o no s'havien fet en altres escoles (...) Som l'única escola que fem la festa per la diversitat (...) Intentem buscar el millor per a l'alumnat (...) busquem la millor formació per a l'alumnat en base també al que la societat demana una miqueta (...) i totes aquestes coses que anem adaptant, introduint o creant ens fem diferents, ni pitjors ni millors simplement ens diferencien.

(12:00) R: Dono per tancat aquests blocs (...) I ara m'agradaria que ens centrarem en cadascuna de les **tres dimensions de la vinculació educativa**. En referència a la **dimensió conductual** creus que el model pedagògic de l'escola afecta al comportament de l'alumnat? Tant el comportament a l'aula com la seva forma de ser.

(12:20) Mestre i director del centre: Jo penso que la majoria de vegades que hi ha un mal comportament aquest ve de sèrie llavors, l'únic que pots intentar és que este comportament sigui el més tranquil possible i el més adequat al grup que estàs treballant (...) Si l'arbre quan és xicotet o quan neix el vas adreçant genial però, si l'arbre ja va creixent i va creixent després ja no hi ha manera, i fas el que pots en base a la teva experiència (...) No és el mateix un infant que és "traviesso" per dir-ho aixina que un infant que et contesta malament i és maleducat, ahí poca cosa pots fer.

(15:00) R: Consideres que com es comporta un infant indica si es sent part del centre?

(15:07) Mestre i director del centre: En general no, però, sempre hi ha algú que per la manera de respondre veus a que donen importància i a que no, que de fet penso que això també depèn molt dels valors inculcats des de casa. Per exemple, hi ha famílies que valoren poc la cultura com activitats com el teatre i al final eixa opinió dels pares té un efecte negatiu sobre els infants.

(16:00) R: Centrant-nos ara en la **dimensió emocional de la vinculació educativa** tu quins vincles consideres que tens en el teu alumnat?

(16:12) Mestre i director de l'escola: Jo penso que al final en cada alumne/a generes un vincle diferent perquè al final un també s'ho guanya això i els professors som persones (...) Passes per moltes coses que mai havies pensat, perquè a l'escola no només ensenyes als infants, si fa falta que balles, que te disfresses, ho fas tot (...)

(18:07) R: Per la forma d'actuar dels infants pots saber el que pensen de tu?

(18:15) Mestre i director de l'escola: A la llarga quan els infants creixen i te'ls trobes veus els que se paren i els que no, els que t'aprecien encara que els hages pegat mil i una bronca perquè valoren que has intentat ajudar-los i te'ls has guanyat, i els que pareixia que eren més bons i resulta que després fan com que no te coneixen (...)

(20:03) R: Fins a quin punt penses que els teus principis docents tenen implicacions sobre les emocions de l'alumnat?

(20:10) Mestre i director del centre: (...) Poder tot el món pot, en general, ara bé saber arribar a poder és una altra cosa (...) Jo com a docent busco ensenyar al meu alumnat a arribar a x llocs en base als coneixements que adquireixen i a les destreses que potencio, la meua forma de fer-ho té una incidència en ells/es, un efecte i això també es veu en com actuen entre ells/es i amb tu.

(22:07) R: Tancant ja aquest bloc i passant a l'últim bloc sobre la **dimensió cognitiva de la vinculació educativa:** Com descriuries els processos d'aprenentatge del teu alumnat?

(22:18) Mestre i director del centre: Bueno, penso que cada alumne/a té un ritme diferent d'adquisició dels coneixements.

(22:28) R: I creus que hi ha relació entre la forma en que l'alumnat adquireix els coneixements i el model pedagògic del centre?

(22:40) Mestre i director del centre: Totalment, bueno més aviat en les metodologies, i això en aquesta escola que té un model híbrid es fa molt evident. Tu pensa que per exemple un infant en un llibre a la tercera pàgina que passa és pot cansar més fàcilment ja siga perquè no hi ha dibuixos, perquè no ho entén, en canvi en la tauleta poden estar hores i hores (...) La motivació és totalment diferent (...) Poder, podem tots però saber estar a l'altura és diferent.

(23:30) R: Quin efecte creus que té el model pedagògic sobre la motivació per aprendre dels infants?

(23:40) Mestre i director del centre: No penso que la motivació depenga del model pedagògic sinó més aviat com t'he comentat de les metodologies que apliquem els docents en les nostres aules i la nostra forma de fer-ho. En un món globalitzat en constant canvi si no innovem i ens adaptem acabem perdent l'interès de l'alumnat.

(24:00) R: Llavors, consideres que la teua forma d'ensenyar té un efecte directe sobre la motivació de l'alumnat?

(24:08) Mestre i director del centre: Totalment (...) Hi ha que tal com ve se'n va en el sentit de que no te cap interès ni ganes per aprendre, i això ja li ve de casa. I és molt difícil fer que arranque i més, en una escola tan massificada com aquesta on en l'aula tens més de vint-i-cinc alumnes i no et pots centrar tant només en un, costa molt més però tens que ajudar-li (...) A pesar d'això a dia d'avui hi ha molts infants que passen olímpicament.

(26:10) R: En aquest sentit, consideres que la visió que té un infant de si mateix/a implica cert grau de motivació o desmotivació? I com pots conèixer aquesta percepció?

(26:20) Mestre i director del centre: Moltes vegades en el comportament i sobretot en el comportament de cara als seus companys (...) Amb la dedicació i la nostra experiència hem de saber a qui preguntar-li i quan, perquè si veus que li preguntes sempre al mateix i s'ho sap li poden agafar mania però, si tu preguntes a diverses persones i l'última a qui s'ho sap almenys la resta participen i poden fins i tot encertar (..) Ara bé, com t'he comentat penso que al final hi ha un component del comportament que ve de sèrie, i si un infant és tranquil i veu que un altre li supera a nivell educatiu intentarà esforçar-se i arribar, però, si un infant té uns nervis, inquietuds i un no saber actuar ja des de petit i veu que algú li "matxaca" educativament per dir-ho d'alguna forma, a la mínima que pugui atacarà a eixa persona (...) bé en un comentari negatiu, una espenta (...)

(34:00) R: En aquest sentit què diries què és l'auto-regulació i quina importància li associés per a l'educació o per al desenvolupament de les teves activitats docents?

(34:15) Mestre i director del centre: Penso que la auto-regulació és una qualitat molt important que com a docents hem de potenciar per a l'èxit personal de les persones que estem formant. No obstant això, considero que és difícil desenvolupar-ho quan són petits (...) En primària els donem les bases, són arbres joves i intentes educar-los en tots els aspectes (...)

(37:08) R: Total. I creus que al final això té una repercussió en el seu desenvolupament acadèmic i personal?

(37:16) Mestre i director del centre: Evidentment, per això et comentava que com a docents sempre estem intentant que, que són moltes coses perquè després d'eixe intent que tu fas a cops l'arbret que formes creix amb les branques fortes i treu fulles i a cops xof, cau i només esperes que haja après a seguir intentant-ho (...) Intentem posar les bases d'allò que pugui ser, formar a la persona més educada possible (...) En tots els àmbits (...) I això va més enllà de l'acadèmic.

(43:30) R: Totalment cert. Ara si ja arribem al final de l'entrevista només em queda agrair-te la teva participació, tot el que has aportat em serà molt útil de cara al meu TFG. Si vols afegir qualsevol cosa més ara és el moment. Per una altra part, si en algun moment vols saber com avança fes-m'ho saber i t'enviaria el material corresponent. De nou moltíssimes gràcies i que tingues molt bon dia.

(44:00) Mestre i director del centre: No tinc res més a dir. Moltes gràcies a tu, ha estat un gust participar-hi.

■ Entrevista a un mestre de primària fixe (quart i cinquè)

(primer minut) R: Bona tarde soc Raquel estudiant de quart curs de sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona. Com a treball de final de grau estic elaborant un estudi sobre *quin és l'impacte del model pedagògic del centre educatiu en les formes de vinculació de l'alumnat?*

Cada entrevista està prevista per ser realitzada en un període d'uns 45 minuts i es gravarà la veu per poder-la utilitzar amb fins acadèmics.

L'entrevista consta de cinc blocs diferents el primer és una introducció *eh*, després tenim un bloc centrat en el **model pedagògic** del centre i després els altres blocs es basen en la **vinculació** educativa i en les seves dimensions. Com a vinculació educativa em baso en un model multidimensional i les tres dimensions en les que em centro són la **conductual**, l'**emocional** i la **cognitiva**. Llavors, doncs podem començar.

R: Per què vas decidir dedicar-te a l'educació?

(01:20) Mestre 2: La veritat va ser una miqueta per sort (*riu*) , era bon alumne a primària però a l'ESO els mestres que tenia eren professors antics i feien una educació com antes, més tradicional i no em motivava, llavors vaig acabar suspenent història i anglès. En aquell moment el director del centre li va dir al meu pare que si me'n anava a treballar em regalava el graduat escola, perquè no "servia" per dir-ho d'alguna manera per a estudiar i si em quedava tenia que repetir. Mon pare va dir-me que aniria a treballar, però, en aquell setembre em van matricular en un FP (formació professional) d'educació física i això em va girar el cap, me va encantar i la meva intenció doncs va ser fer magisteri primària per a no fer el que em van fer a mi. És a dir, per a motivar als infants

(01:45) R: Perfecte. I quina ha estat la teva trajectòria laboral?

(01:50) Mestre 2: (...) Vaig fer les oposicions, vaig aprovar a Catalunya i a València, però per proximitat a la família em vaig anar a un poble valencià on vaig estar en una escola sis anys, en primer i segon de primària durant tres promocions. Després ja vaig vindre a aquesta escola i vaig estar des de primer fins a sisè en grup, i després vaig passar a quart i cinquè curs on porto vuit anys, actualment dono classes a cinquè de primària on soc tutor.

(02:10) R: Com descriuries les característiques del centre?

(02:15) Mestre 2: Primerament, jo destacaria que és una escola molt gran, potser el primer o el segon més gran de la província de Castelló. Som molts mestres, molts alumnes i això és molt difícil de coordinar, i que hi ha molta diversitat cultural, hi ha famílies de tot el món. Els infants que arribem de més petits des d'altres llocs tot i ser complicat en p3 i p4 després és més fàcil que s'adaptin ells/es i nosaltres, però, quan ja te venen més de grans a primer, segon o tercer fa que el dia al dia en un nombre tan gran de vint-i-set infants aproximadament per classe es fa complicat sobretot a nivell lingüístic i per tant, comunicatiu. Penso que aquests trets són els més característics del centre (...) A l'hora de realitzar activitat és complicat perquè has de moure molts més infants i sobretot en el cas de plantejar activitats externes es nota que la gestió és complicada.

(...) (03:10) R: Com definiries el model pedagògic del centre?

(03:15) Mestre 2: Doncs és un model que combina metodologies tradicionals i valors propis d'aquestes com la memòria, amb altres metodologies més innovadores i l'ús de les noves tecnologies. Bàsicament la idea és ensenyar a l'alumnat a aprendre jugant, sobretot pel tema de que associen el que aprenen a quelcom útil que els serveixi a llarg termini (*aprenentatge significatiu*) i sobretot per a que estiguin motivats (...) Avui en dia és molt difícil treballar la motivació en l'alumnat perquè tenen tants d'estímuls, sorolls, imatges... L'escola en aquest sentit s'estava quedant un poc endarrerida, llavors, es va apostar per introduir la tecnologia i fer robòtica per tindre eixa atenció i motivació de l'alumnat. En aquest sentit, el director del centre ha fet una gran inversió en noves tecnologies com per exemple les taulets.

(...)

(05:00) R: Respecte al que comentes de motivar a l'alumnat i acostar-se a la seva realitat, penses que a l'hora de preparar-te una classe és important tenir en compte les característiques del grup-classe?

(05:20) Mestre 2: Totalment. De fet, el nou concepte que ha aparegut de les programacions multi-nivells ha aparegut precisament perquè cada alumne/a té unes característiques diferents, diferents ritmes d'aprenentatge, ve d'una casa diferent... Llavors t'has d'anar adaptant, les tecnologies et permeten fer activitats més dinàmiques on fins i tot hi ha sistemes de recompensa (...) Això fa que l'infant estigui més motivat, però, per a no tindre que fer tants nivells intentes fer un nivell concret (...) En el temps aconsegueixes que el que té un ritme més lent sàpiga com arribar al mateix lloc que el que té un ritme d'adquisició de coneixements més elevat (...) Així el que pot anar més ràpid va més enllà però així el que pot fer menys igual avança (...) Els dones ferramentes.

(06:10) R: A l'hora d'ensenyar et bases molt en el model pedagògic?

(06:20) Mestre 2: Aviam l'escola té una línia i una identitat molt marcada que és de fet e que distingeix a aquesta escola d'una altra (...) Penso que al final quelcom que si que distingeix molt aquesta escola d'altres és el fet de que tot el personal ens formem constantment, fins i tot aquells que estan a punt de jubilar-se (...) No anem deu anys per davant de la resta d'escoles, però, considero que som bastant pioners i això també és per les ganes que tenim d'arribar a l'alumnat, ensenyar-los i connectar amb ells/es(...)

(07:00) R: Què és per a tu la vinculació educativa?

(07:05) Mestre 2: Per a mi és principalment la identitat del centre, el sentiment de pertinença a l'escola (...) Intentem que els infants es sentin part de l'escola, suposo que en la resta d'escoles busquen el mateix (...) Quan són falles per exemple venen fallers i falleres que han vingut a esta escola, és una manera bonica de recordar-te que vas estar aquí (...) Una continuïtat en el temps.

(07:55) R: Creus que esta vinculació educativa té a veure en el model pedagògic?

(08:05) Mestre 2: Nosaltres som l'escola Conde però no pel nostre model pedagògic sinó perquè és la nostra identitat, va més enllà, és la nostra forma, saps que et vull dir? Quan arribes a una escola tens la teva forma de treballar però a banda tens la identitat que potser a altres escoles la tinguin o no (...) el centre digital, estem fent uns cursos per a incloure-ho, serà una base de dades virtual on inclourem tots els recursos i coses que anem creant i així tots els que siguin d'ela xarxa podran accedir (...)

(10:00) R: Dono per tancat aquests blocs (...) I ara m'agradaria que ens centrarem en cadascuna de les **tres dimensions de la vinculació educativa**. Pel que fa a la **dimensió conductual** consideres que el model pedagògic de l'escola afecta al comportament de l'alumnat? Tant el comportament a l'aula com la seva forma de ser.

(10:30) Mestre 2: (...) Avui en dia es fan activitats més dinàmiques, per exemple jo fomento les exposicions orals, que els infants surtin a parlar, llavors, l'explicació unidireccional deixa de ser útil (...) demanes un feedback i eixa participació implica major rebombori (...) L'educació comença en casa, i si es perd el respecte al mestre i la importància d'aquesta figura tenim un problema. A vegades tenim que apartar un poc la part més de treball a l'escola i donem l'educativa, així apareixen assignatures com valors que normalment s'havien donat a casa.

(12:25) R: Penses que el comportament dels infants té relació amb els resultats acadèmics?

(12:40) Mestre 2: Normalment els infants que es comporten malament encara que tinguin moltes capacitats no aconsegueixen traure bons resultats (...) Jo penso que el 50% és la família, i el 50% és com has nascut tu, perquè depèn de com has nascut i on t'has criat pot variar moltíssim (...)

(13:00) R: Fins a quin punt consideres que el que fa un infant afecta a la resta?

(13:10) Mestre 2: Hi ha infants que fan rebuig als infants que no es comporten bé però hi ha d'altres que els segueixen i això és el que volem evitar (...) cada classe agafa la seva identitat (...)

(15:00) R: Penses que el comportaments dels infants pot indicar si aquests es senten part del centre?

(15:12) Mestre 2: Si tu els fas sentir part de l'escola a lo millor abans de tirar un paper al terra s'ho pensa però no sempre (...) Si la família no anima, no motiva hi ha infants que es queden sense fer x activitats i això tampoc ajuda (...) Nosaltres tenim una camiseta taronja que forma part de la simbologia de l'escola i al final qui la porta veus que li dona una importància al sentiment de pertinença molt diferent de qui no, perquè al final es venen a un preu molt assequible que penso que gairebé totes les famílies s'ho poden permetre perquè estem parlant de quatre euros (...) I també tenim un mocador que el regalem als infants que venen nouvinguts a l'escola.
(...)

(18:00) R: Centrant-nos ara en la **dimensió emocional de la vinculació educativa** tu quins vincles consideres que tens en el teu alumnat?

(18:10) Mestre 2: (...) Quan tu entres a una classe i no sents rebombori hi ha alguna cosa que falla (...) Penso que és molt trist passar per una escola i que ningú se'n recorda de tu (...) Jo sempre dic que és bo que un mestre se'n recorda de tu pel que sigui per un comentari, per un dia que plorares i ell et dona el braç (...)

(21:00) R: Per la forma d'actuar dels infants pots saber el que pensen de tu?

(21:08) Mestre 2: Els infants entre setmana estan més hores en nosaltres que en sons pares i al final volem que confien en nosaltres i els puguem ajudar en tot (...) Una tasca que nosaltres fem i que no es veu és el intentar recuperar als infants que més problemes i necessitats tenen i a la llarga són els que més te volen (...)

(24:00) R: I creus que és important saber què pensa un infant de l'escola i de la resta de companys?

(24:10) Mestre 2: Nosaltres al començar el curs fem uns sociogrames per saber quina és la dinàmica i més quan barregem cursos, de quart a sisè, per saber quines amistats agarraran (...) és molt important saber que pensen dels companys (...) Si tu eixe sociograma el fas tard hi ha moltes coses que et perds (...)

(26:33) R: Fins a quin punt penses que els teus principis docents tenen implicacions sobre les emocions de l'alumnat?

(26:44) Mestre 2: Penso que té moltes implicacions perquè jo per exemple considero que el més important, més que aprendre, és ser bona persona. Eixa és la meva màxima, si durant eixe camí pots aprendre moltes coses, perfecte (...) Saben que em poden demanar el que vulguin que jo en la mesura que puga ho faré, però, saben que moltes de les seves actituds es valoren segons com es comporten. De fet, tenim un sistema de punts que és com una recompensa i als que parlen bé als companys, els respecte, etc. no poden tenir els mateixos punts que infants que no respecten res (...) En una persona educada pots anar a tots els llocs (...)

(29:00) R: Tancant ja aquest bloc i passant a l'últim bloc sobre la **dimensió cognitiva de la vinculació educativa**: penses què hi ha relació entre la forma en que l'alumnat aprèn i el model pedagògic del centre?

(29:33) Mestre 2: Totalment, perquè per exemple els infants que van a PT (*pedagogia terapèutica*) perquè tenen necessitats educatives específiques gràcies a ferramentes innovadores com les taulets poden aprendre coses que d'una altra forma no aprendrien com els països de la UE o els rius, coses que amb la taulet es poden fer de manera més dinàmica i això facilita l'aprenentatge.

(31:15) R: A l'hora de motivar al teu alumnat penses que la teva forma d'ensenyar té un efecte directe sobre l'alumnat?

(31:27) Mestre 2: Si, total. La teva forma d'ensenyar, de parlar (...) Hi ha infants als que no els agrada l'escola i tens que intentar que eixes hores que està aquí ho aprofiti i ho gaudeixi (...) Tota la gent ha de passar per l'escola, has de fer que la seva estància aquí sigui el més agradable i profitosa possible (...)

(33:00) R: En aquest sentit, consideres que la visió que té un infant de si mateix/a implica cert grau de motivació o desmotivació? I com pots saber aquesta percepció?

(33:09) Mestre 2: Un bon mestre ha d'intentar que tot el món sigui volgut i admirat de la mateixa manera (...) estirant al màxim allò que se li dona molt bé a

un infant que no destaca per altres coses (...) El mestre ha d'observar contínuament a l'alumnat per veure el que necessiti i treure el màxim (...) Si tu no valores l'esforç d'un infant i intentes ajudar-lo pots perdre'l perquè eixe infant es pot frustrar (...)

(36:00) R: Pel que comentes de la frustració, penses que en este sentit pot ser important l'auto-regulació?

(36:11) Mestre 2: *Uff...* És molt complicat, perquè clar imagina't una situació en que un infant pega una espenta a un altre, l'altre pot pegar-li un altra, acovardir-se, passar... Hi ha diverses opcions, que al final penso que a eixa edat depenent més de com s'estigui forjant la personalitat del nen o nena, perquè en eixe moment l'infant no farà l'anàlisi profund que suposa l'auto-regulació per veure quina opció és millor (...) Crec que l'auto-regulació és una característica adulta (...) La nostra faena és que quan siguin grans arriben a eixe punt (...) Nosaltres no volem crear l'alumne perfecte, tu traus el millor de cada infant, no vols que tots siguin iguals (...) Hi ha moltes coses de la vida que a lo millor a l'escola no estan i és en el que destaca el infant (...)

(39:00) R: Total. I creus que al final això té una repercussió en el seu desenvolupament acadèmic i personal?

(39:08) Mestre 2: Clar, evidentment (...) Al final tu vas posant i vas posant fins que algun dia quan l'infant florisca i sigui una persona adulta traga allò que nosaltres vam considerar que era el més adequat. (...)

(42:02) R: Dono per tancats els blocs, llavors, només em quedaria preguntar-te: t'agradaria afegir alguna cosa?

(42:15) Mestre 2: Com a comentari final et diria que al final nosaltres el que busquem com a escola es que vinguin infants bons, en ganes d'aprendre i que nosaltres puguem extreure el millor d'ells/es (...) Però, l'escola no és una fàbrica, no sempre funcionem igual (...) Tu vas un dia, et prepares una cosa i a lo millor als infants no els motiva, canvies, pegues la volta i t'has de reinventar en el moment (...) A cinquè per exemple amb les xarxes socials i Internet tenen molta informació, hi ha preguntes que no fan i ho busquen pel seu compte on no toca (...) El que intentes és donar-los la confiança perquè puguin parlar obertament amb tu de tot i els ensenyes quins continguts si i quins no (...) això també pot implicar que et saltes classes i tingues que reprogramar-te i reinventar-te (...)

(44:30) R: Moltíssimes gràcies per la teva participació, ha estat un plaer i estic segura que em serà de molta ajuda. Si en algun moment volguessis saber com avança el meu treball de fi de grau fes-m'ho saber. Que tingues bona tarda!

(44:45) Mestre 2: M'alegro molt d'haver contribuït al teu estudi, gràcies a tu. Igualment!